

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Jasmina Vaakanainen

Sijoitusyhtiö vaurastumisen välineenä

Milloin sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on taloudellisesti kannattavaa?

Laskentatoimen ja rahoituksen yksikkö
Taloustieteen pro gradu -tutkielma
Taloustieteen maisteriohjelma

Vaasa 2021

VAASAN YLIOPISTO**Laskentatoimen ja rahoituksen yksikkö**

Tekijä:	Jasmina Vaakanainen
Tutkielman nimi:	Sijoitusyhtiö vaurastumisen välineenä : Milloin sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on taloudellisesti kannattavaa?
Tutkinto:	Kauppätieteiden maisteri
Oppiaine:	Taloustiede
Työn ohjaaja:	Petri Kuosmanen
Valmistumisvuosi:	2021
Sivumäärä:	85

TIIVISTELMÄ:

Kuluneina vuosina yksityissijoittajien pääomatuloverotusta on asteittain kiristetty, minkä johdosta verovelvollisten kokonaisverorasitus on lisääntynyt merkittävästi. Sen sijaan yhteisöverokanta on liikkunut päinvastaiseen suuntaan, mikä on tehnyt sijoittajille osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön perustamisesta entistä houkuttelevampaa. Tämän tutkielman tarkoituksena on selvittää, millaiselle sijoittajalle ja missä tilanteessa sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on taloudellisesti kannattava omistusrakenne. Sijoitustoiminnan yhtiöittämisestä kiinnostuneille tutkielma tarjoaa käytännönläheistä informaatiota sijoitusyhtiötoiminnan aloittamisesta, verotuksesta ja voitonjaosta.

Tutkielman teoreettinen viitekehys rakentuu sijoitustoiminnan yhtiöittämisen ja sijoitustoiminnan verotuksellisten käytäntöjen ympärille. Tutkimuksen empiirinen osuus toteutettiin sijoittajille suunnattuna kvalitatiivisena kyselytutkimuksena. Tutkimusaineisto pitää sisällään yhteensä 240 sijoittajan vastaukset. Tutkimuksellisessa osuudessa selvitettiin, onko sijoittajien saatavilla riittävästi luotettavaa ja helposti omaksuttavaa informaatiota sijoitusyhtiötoiminnasta. Lisäksi tutkittiin, millaista sijoitusyhtiöihin liittyvää tietoutta ja mistä lähteistä sijoittajat haluaisivat tietoa saada. Empiriaa ja teoriaa yhdistelemällä rakennettiin mallit, joiden pohjalta voidaan tulkita, millaiselle sijoittajalle osakeyhtiömuotoinen sijoittaminen soveltuu.

Tutkimustulosten mukaan sijoitustoimintaa yhtiöittämällä sijoittajat tavoittelevat ensisijaisesti verojen minimointia verrattuna yksityishenkilönä sijoittamiseen sekä sijoitustoiminnan kulujen laajempaa verovähennyskelpoisuutta. Kokonaisverorasituksen näkökulmasta sijoitusyhtiön käyttäminen on pääsääntöisesti edullisempaa verrattuna henkilökohtaiseen sijoittamiseen. Sijoittajien puutteellinen ymmärrys sijoitusyhtiötoiminnan hyödyistä on merkittävin syy jättää sijoitusyhtiö perustamatta. Luotettavalle ja helposti omaksuttavalle sijoitusyhtiöaiheiselle informaatiolle on tarvetta tulevaisuudessa. Sijoitustoiminnan yhtiöittäminen soveltuu erityisesti sellaisille pitkäjänteisille sijoittajille, jotka haluavat vaurastua ajansaatossa merkittävästi sekä hajauttaa sijoituksiaan useampiin omaisuusluokkiin. Sijoittajan kokonaisvarallisuudella on merkitystä, sillä miljoonaomaisuuden hallinnointi ja siirtäminen jälkipolville on kannattavampaa tehdä sijoitusyhtiörakenteen avulla.

AVAINSANAT: sijoittaminen, sijoitusyhtiö, verosuunnittelu, verotus, yhtiöittäminen

Sisällys

1	Johdanto	6
2	Sijoitustoiminnan yhtiöittäminen	8
2.1	Sijoitusyhtiön määritelmä	8
2.2	Vertailussa omistaminen henkilökohtaisesti ja osakeyhtiön kautta	10
2.3	Sijoitusyhtiön perustaminen	13
2.3.1	Yhtiöjärjestys	14
2.3.2	Perustamissopimus	15
2.3.3	Osakasluettelo	18
2.3.4	Perustamisilmoitus kaupparekisteriin	19
2.3.5	Pankkitilin avaaminen	20
2.3.6	Kirjanpidon järjestäminen	20
3	Sijoitustoiminnan verotukselliset käytännöt	22
3.1	Sijoittajan verotus	22
3.2	Sijoitusyhtiön verotus	24
3.3	Sijoittamisen verosuunnittelumahdollisuudet	26
3.4	Verotehokas voitonjako sijoitusyhtiöstä	29
3.4.1	Osingonsaajana luonnollinen henkilö eli yhtiön osakas	31
3.4.2	Nettovarallisuuden merkitys yhtiön osingonjaossa	32
3.4.3	Voiton jakaminen osingon sijasta palkkana	34
4	Tutkimuksellinen osuus - aineisto ja tutkimusmenetelmä	37
4.1	Tutkimusmenetelmän kuvaus	37
4.2	Tutkimuksen eteneminen ja aineistonkeruu	39
5	Tutkimustulokset ja tulosten analysointi	44
5.1	Vastaajien taustatiedot	44
5.2	Sijoittajien kiinnostus ja syyt sijoitusyhtiön perustamiselle	48
5.3	Sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio, lähteet ja kanavat	56
6	Johtopäätökset	64

Lähteet	67
Liitteet	71
Liite 1. Kyselytutkimuksen vastauslomake	71
Liite 2. Periaatteita sijoitusyhtiötoiminnan verotuksesta ja voitonjaosta	75
Liite 3. Esimerkkilaskelmia sijoitustuottojen verotuksesta	79

Kuvat

Kuva 1. Esimerkki yhtiöjärjestyksestä. (Mäkinen, 2019, s. 31.)	15
Kuva 2. Esimerkki perustamissopimuksesta. (Mäkinen, 2019, s. 35.)	17
Kuva 3. Esimerkki osakasluettelosta. (Mäkinen, 2019, s. 37.)	19

Kuviot

Kuvio 1. Verotuksen yleiset piirteet. (Kallunki ja muut, 2019, s. 218.)	23
Kuvio 2. Osinkotulojen verotus. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 83.)	32
Kuvio 3. Vastaajien ikäjakauma	45
Kuvio 4. Vastaajien sukupuolijakauma	46
Kuvio 5. Vastaajien koulutustausta	47
Kuvio 6. Käsitteen ”sijoitusyhtiö” ymmärrys	49
Kuvio 7. Kiinnostus sijoitusyhtiön perustamiseen	50
Kuvio 8. Syyt sijoitusyhtiön perustamiseen	51
Kuvio 9. Syyt sijoitusyhtiön perustamatta jättämiselle	54
Kuvio 10. Sijoitusyhtiöistä löytyvä informaatio	57
Kuvio 11. Sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio	58
Kuvio 12. Lähteet ja kanavat sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevälle informaatiolle	60

1 Johdanto

Suomalaisten usko omaan vaurastumiseen horjuu. Vain neljännes kansasta on sitä mieltä, että heistä voisi jossain vaiheessa elämäänsä tulla varakkaita. Näkemys omasta vaurastumisesta on huomattavasti heikentynyt, sillä vuonna 2018 vielä 42 prosenttia piti vaurastumista kohdallaan mahdollisena. Yllättävää kyllä, suurin osa vastaajista uskoi oman vaurastumisensa tapahtuvan lottovoitolla. (STT, 2020.) Toisaalta pessimistiset asenteet vaurastumista kohtaan eivät tule täysin yllätyksenä, sillä viime vuosien trendinä on ollut yksityishenkilöiden pääomatuloverotuksen kiristyminen. Samalla erilaisia verovähennys-oikeuksia ja leikkureita on muokattu suuntaan, joka lisää huomattavasti verovelvollisten kokonaisverorasitusta.

Kohtaloaan ei kuitenkaan kannata luovuttaa lauantai-illan lottoarvonnan varaan, vaan on syytä ottaa järeämmät aseet käyttöön. Harva äkkiseltään tulee ajatelleeksi, mikä vaurastumisen mahdollisuus sijoitusyhtiön perustamisessa piilee. Osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön perustamisesta on tehty päivä päivältä houkuttelevampaa – 2500 euron minimipääomavaatimus on poistettu ja yhteisöverokantaa on alennettu pitkin 2000-lukua. Silti sijoitustoiminnan yhtiöittämistä on pidetty lähinnä pienen eliitin, iäkkäämpien pörs-sirikkaiden herrojen touhuna. Mutta ovatko asiat kuitenkaan näin mustavalkoisia vai voiko sijoitustoiminnan yhtiöittäminen tarjota tavan kansalaiselle portin vaurauteen?

Tällä pro gradu -tutkielmalla on kaksi keskeistä tutkimustavoitetta. Ensimmäisenä tutkimustavoitteena halutaan selvittää sijoittajien tietoutta sijoitusyhtiötoiminnasta. Onko sijoittajien saatavilla riittävästi luotettavaa ja helposti omaksuttavaa informaatiota sijoitusyhtiöistä? Millaista tietoutta ja missä muodossa sijoittajat haluaisivat tietoa saada? Nämä tutkimusongelmat tullaan ratkaisemaan empiirisellä tutkimuksella, joka toteutetaan sijoittajille suunnattuna kvalitatiivisena kyselytutkimuksena.

Toisena tutkimustavoitteena pyritään rakentamaan mallit, joiden pohjalta on tulkittavissa, millaiselle sijoittajalle ja missä tilanteessa sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on taloudellisesti kannattava omistusrakenne. Missä määrin sijoitusyhtiötä hyödyntämällä

voidaan järkevästi minimoida verotuksen kokonaisrasitusta? Kuinka mittava varallisuus sijoittajalla on oltava, jotta sijoitusyhtiörakenne palvelee tarkoitustaan? Näiden ongelmien ratkaisuun etsitään vastauksia akateemisesta lähdekirjallisuudesta.

Tutkimusongelmien tavoin myös tutkimushypoteeseja on kaksi kappaletta. Ensimmäinen hypoteesi olettaa, ettei sijoittajien saatavilla ole riittävästi helposti omaksuttavaa tietoa sijoitusyhtiötoiminnasta. Tämä hypoteesi on yksinkertaisesti johdettu nykyisestä tilanteesta, jossa luotettavia suomenkielisiä lähteitä sijoitusyhtiön perustamiseen ja yhtiön pyörittämiseen on haastavaa löytää. Toinen hypoteeseista olettaa, että sijoitustoimintaa yhtiöittämällä sijoittajat tavoittelevat verotuksellisia etuja. Ajatus tämän hypoteesin taustalla on johdettu mikroteorian optimointiperiaatteesta, jonka mukaan yksilöt pyrkivät maksimoimaan hyötynsä (Varian, 2010, s. 292). Eli tässä yhteydessä sijoittajat siis optimoisivat verotustaan sijoitusyhtiötä hyödyntämällä.

Rakenteeltaan tutkielma koostuu johdannon lisäksi viidestä pääluvusta ja niiden alaluvuista. Johdannon jälkeen syvennyttään tutkielman kannalta keskeiseen tietoperustaan, joka käsittelee sijoitusyhtiötä ja sen perustamista vaihe vaiheelta. Teoriaosuus jatkuu vielä kolmannessa luvussa, jossa tarkastelun kärkenä ovat verotukselliset käytännöt niin sijoittajan kuin sijoitusyhtiön näkökulmasta. Samassa yhteydessä tehdään katsaus sijoitustoiminnan verosuunnittelumahdollisuuksiin sekä verotehokkaaseen voitonjakoon sijoitusyhtiöstä.

Neljäs luku pitää sisällään tutkimuksen empiirisen osuuden ja metodologiset valinnat. Luvussa tehdään läpileikkaus tutkimusprosessiin, esitellään käytetty tutkimusmenetelmä, tutkimuksen eteneminen ja aineistonkeruun vaiheet. Viidennessä luvussa konkreettisesti esitellään ja analysoidaan kvalitatiivisen kyselytutkimuksen avulla kerätyt tutkimustulokset. Viimeinen pääluku nivoo koko tutkimuksen yhteen. Tässä kontekstissa käydään napakasti läpi pro gradu -tutkielman keskeisimmät löydökset ja niistä tehtävät johtopäätökset.

2 Sijoitustoiminnan yhtiöittäminen

Tässä luvussa käsitellään sijoitusyhtiöön ja sen perustamiseen liittyvää tietoperustaa. Luku on jaettu kolmeen alalukuun. Ensimmäisessä alaluvussa esitellään pro gradu -tutkielman kannalta yksi keskeisimmistä käsitteistä, sijoitusyhtiön määritelmä. Tässä tutkielmassa sijoitusyhtiö on määritelty osakeyhtiömuotoiseksi yritykseksi, joita nykyajan sijoitusyhtiöt yhtiömuodoltaan pääasiassa ovat.

Jotta pystytään ymmärtämään perinpohjaisesti sijoitusyhtiön hyötypuolia, vertaillaan toisessa alaluvussa sijoitusten omistamista henkilökohtaisesti ja osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön kautta. Viimeisessä alaluvussa on esillä sijoitusyhtiön perustamiseen liittyvää konkretiaa, joka alkaa teorian tiedolla osakeyhtiöstä. Tämän jälkeen käsitellään osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön perustamista vaihe vaiheelta.

2.1 Sijoitusyhtiön määritelmä

Yksityishenkilöillä on monipuoliset mahdollisuudet harjoittaa sijoitustoimintaa, kuten vuokrata kiinteistöjä, käydä kauppaa arvopapereilla tai hakea korkotuottoa joukkovelkakirjalainoista. Sijoitustoiminnan ollessa laajaa, saattaa sijoittaja pohtia yhtiön perustamista toiminnalleen. Usein ajatus sijoitusyhtiön perustamisesta herää myöhemmässä vaiheessa, jolloin asunto- ja arvopaperisalkku on paisunut useampien satojen tuhansien eurojen kokoiseksi. Tässä tilanteessa sijoittaja omistaa henkilökohtaisesti kaikki salkkunaan olevat sijoitusinstrumentit. (Fasoúlas ja muut, 2019, s. 312.)

Sijoitusyhtiö on yhtiömuotoinen yritys, jonka avulla yhtiön osakas kanavoi arvopaperi- ja muun sijoitustoimintansa. Kyseessä voi olla osakkaan omistama liiketoimintaa harjoittava yhtiö, joka muun liiketoiminnan ohella toimii osakkaan sijoitustoiminnan välineenä. Tässä skenaariossa arvopaperikauppa on yksi yhtiön toimiala useampien toimialojen joukossa. Sijoittajan on myös mahdollista perustaa kokonaan erillinen osakeyhtiö sijoitustoiminnan harjoittamiselle. Tällöin arvopaperikaupasta tulee perustettavan yrityksen päätoimiala. (Viitala, 2018, s. 155.)

Sijoitusyhtiön tekemää arvopaperikauppaa voidaan pitää elinkeinotoimintana, mikäli se on jatkuvaa, suunnitelmallista, aktiivista, taloudellisen riskin ottavaa ja voittoa tavoittelevaa. Verohallinnon näkemyksen mukaan lähtökohtaisesti arvopaperikauppaa varten perustettu yhtiö harjoittaa elinkeinotoimintaa. (Viitala, 2018, s. 155.) Fasoúlas ja muut (2019, s. 309) luettelevat elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä olevan toiminnan laajuus, suunnitelmallisuus ja jatkuvuus. Lisäksi toiminnalla tulee tavoitella voittoa sekä sen pitäisi sisältää taloudellinen riski, esimerkiksi suuri velkarahoituksen osuus.

Pääasiassa perustettavat sijoitusyhtiöt ovat osakeyhtiömuotoisia. Osakeyhtiön perustaminen onnistuu yhdeltä tai useammalta henkilöltä. Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvolinen, jonka toiminnan tulos verotetaan yhtiön tulona. Yhtiön saama tulo ei sellaisenaan vaikuta osakkeenomistajan henkilökohtaiseen verotukseen eli osakeyhtiön ja osakkeenomistajan verokohtelu perustuu molempien itsenäisyydelle. Osakeyhtiöihin sovelletaan 20 % yhteisöverokantaa. Vuonna 2014 toteutettu yhteisöverokannan lasku paransi osakeyhtiömuodon verotuksellista asemaa suhteessa muihin yritysmuotoihin. (Viitala, 2018, s. 19–20.)

Käytännön tasolla osakeyhtiön kautta harjoitettu sijoitustoiminta ei poikkea järeästi yksityishenkilön harjoittamasta sijoitustoiminnasta. Esimerkiksi vuokratulojen osalta yhtiö on oikeutettu tekemään samanlaisia vähennyksiä kuin yksityishenkilö. Voimakkain ero yksityishenkilönä sijoittamisen ja osakeyhtiön kautta tapahtuvan sijoittamisen välillä muodostuu malleista, joilla voittoa verotetaan. Käytännön tasolla sijoitusyhtiön kannattavuus syntyy siis verotuksellisten etujen välityksellä. (Suomen Vuokranantajat, 2021.)

Fasoúlaan ja muiden (2019, s. 312) mukaan sijoitustoiminnan yhtiöittämisellä pyritään minimoimaan verojen maksua verrattuna suoraan omistukseen. Verotusseikkojen lisäksi yksi yhtiön perustamisen syy voi olla sijoitusvarallisuuden kokonaisuutena pitäminen sekä varallisuuden hallinnointi. Se, onko sijoitustoiminnan yhtiöittäminen kannattavaa, riippuu useammasta eri tekijästä. Näitä ovat esimerkiksi sijoitustoiminnan tuottojen

määrä, mahdollisuudesta kerryttää varallisuutta yhtiöön sekä ajankohdasta, jolloin yhtiö perustetaan.

Lindströmit (2014, s. 367) ovat tehneet samanlaisen johtopäätöksen, ja he toteavatkin sen olevan haastavaa antaa yksiselitteistä vastausta siihen, onko sijoitusyhtiön käyttöönotto järkevää vai ei. Tämä riippuu merkittävästi muun muassa yksilökohtaisista mieltymyksistä, sijoittajan verotilanteesta sekä sijoitustoiminnan tavoitteista ja luonteesta.

Näitä seikkoja käsitellään tarkemmin seuraavassa alaluvussa, jossa vertaillaan sijoitusten omistamista henkilökohtaisesti ja osakeyhtiön kautta.

2.2 Vertailussa omistaminen henkilökohtaisesti ja osakeyhtiön kautta

Suomalaisten omistama sijoitusvarallisuus on tavallisesti henkilön omissa nimissä. Henkilökohtaisen omistamisen suosiosta kertoo se, että suoraan kotimaisia osakkeita omistavia suomalaisia on liki 900 000 kappaletta ja miljoonan uskotaan menevän rikki kuluvana vuotena. (Viisas Raha, 2020.) Yksityisiä vuokranantajia eli vuokratuloja saavia asunotosijoittajia on maassamme arviolta 300 000 kappaletta (Yle, 2020). Seuraavaksi käsitellään seikkoja, jotka puoltavat sijoitusvarallisuuden omistamista yksityishenkilönä.

Toisin kuin osakeyhtiön, yksityishenkilön ei tarvitse tehdä sijoitustoiminnastaan erillistä kirjanpitoa. Yksityissijoittajan kirjanpitokulut ovat siis pyöreät nolla euroa. (Orava & Turunen, 2013, s. 215.) Osakeyhtiöllä sen sijaan on lakisääteinen kirjanpitovelvollisuus. Kirjanpidon järjestelemisestä ja toteuttamisesta voi koitua osakeyhtiön toiminnan laajuudesta riippuen useampi satanen kuluja. Toisaalta sijoitustoimintaan liittyvät kulut ovat sijoitusyhtiöllä laajemmin vähennyskelpoisia kuin yksityishenkilöillä. (Lindström & Lindström, 2014, s. 369.)

Yksityishenkilöillä voi useissa tapauksissa olla paremmat mahdollisuudet saada pankkilainaa sijoituksia varten. Lainan saaminen on hankalaa etenkin sellaisilla sijoitusyhtiöillä, jotka ovat juuri perustettu tai vasta perusteilla. Tilannetta voidaan helpottaa

henkilötakauksella, mutta takauksesta huolimatta osakeyhtiön lainaehdot tahtovat olla yksityishenkilön saamia ehtoja huonommat. (Orava & Turunen, 2013, s. 215.)

Lainarahan korot poikkeavat toisistaan. Yksityishenkilöille lainaraha on usein edullisempaa eli matalampi korkoista. Toisin sanoen yksityishenkilöt saavat lainaa pienemmällä marginaalilla. Pankit määrittelevät osakeyhtiölle suuremman riskin, jonka takia lainaraha joudutaan maksamaan korkeampaa korkoa. (Orava & Turunen, 2013, s. 215.) Lisäksi Kaarron (2015, s. 231) mukaan osakeyhtiöiden laina-ajat ovat pituudeltaan huomattavasti lyhyempiä eli takaisinmaksuaikataulu on tiukempi sekä lainat heikommin suojattuja.

Yksityishenkilön verotus on toteutukseltaan yksinkertaista ja veroilmoitus tulee tarkastettavaksi kerran vuodessa. Yhtiöpuolella sen sijaan osakeyhtiö maksaa ensin tuloksestaan 20 % yhteisöveron. Yhtiön nettovarallisuudesta riippuen osakeyhtiön kokonaisverorasitus saattaa kohota 26,0–45,6 prosentin luokkaan, riippuen siitä mitä yhtiön varoille tehdään. (Orava & Turunen, 2013 s. 216.)

Omistaminen osakeyhtiön kautta

Seuraavaksi tarkastellaan syitä, joiden vuoksi yhtiöpohjainen omistus on taloudellisesti kannattavampi ratkaisu. Lindströmit (2014, s. 368) luonnehtivat sijoitustoiminnan yhtiön kautta olevan joustavampaa verrattuna henkilökohtaiseen sijoittamiseen. Osakeyhtiö on mainio vaihtoehto tilanteessa, jossa sijoitustoimintaa halutaan harjoittaa yhdessä ydinperheen, sukulaisten, kollegoiden tai kaveriporukan kesken (Suomen Vuokranantajat, 2021). Jos sijoittajalla on aikomuksena harjoittaa sijoitustoiminnan ohella muuta yhtiömuotoista liiketoimintaa, on hänellä hyvä olla osakeyhtiö valmiina (Orava & Turunen, 2013, s. 216).

Yhtiöpohjainen omistus on sopiva tilanteessa, jossa jo olemassa oleva yritys on erityisen vakavarainen. Tällöin sijoitustoiminta yhtiön kautta tulee todennäköisesti taloudellisesti

järkevämmäksi kuin yksityishenkilönä omistaminen. (Orava & Turunen, 2013, s. 216.) Kaarto (2015, s. 231) täydentää tätä näkemystä lisäämällä, että vakavaraisen yhtiön jakamattomia voittovaroja voidaan erinomaisesti hyödyntää uusissa sijoituksissa.

Osakeyhtiön avulla sijoitustoiminnan riskit ovat rajattavissa pelkästään yhtiöön sijoitettuihin varoihin. Vaihtoehto onkin houkutteleva tilanteessa, jossa henkilö tavoittelee ryhtymistä täysipäiväiseksi sijoittajaksi, jolloin osakeyhtiön kautta tarjoutuu mahdollisuus maksaa palkkaa itselle. Jos sijoittajalla ei ole samanaikaisesti muita tuloja, vähäisten palkkatulojen verotus on varsin huokeaa. (Suomen Vuokranantajat, 2021.)

Sijoitustoimintaa osakeyhtiön kautta suunnittelevan on tärkeää verrata osakeyhtiön ja osakkeenomistajan maksamien verojen yhteismäärää yksityishenkilön omissa nimissä harjoittaman sijoitustoiminnan verojen määrään (Fasoulas ja muut, 2019 s. 317). Tämä sen takia, sillä merkittävin hyöty osakeyhtiöpohjaisesta omistuksesta on mahdollisuus kevyempään verotukseen. Yritysten tuloksestaan maksama 20 % yhteisövero on selvästi yksityishenkilöiden pääomatuloverokantoja (30 % tai 34 %) alhaisempi. (Suomen Vuokranantajat 2021.)

Tulevaisuudessa verotuksen kiristymistä/höllentymistä ei kukaan pysty ennakoimaan. Toisin sanoen tulevaisuus voi tuoda tullessaan poliittisen riskin. Kuitenkin, mikäli yhteisöveron ja pääomatuloveron välinen kuilu kasvaa, mutta listaamattomista yhtiöistä nostettujen osinkojen verotus pysyy kohtuullisena, yrityksen kautta omistaminen tarjoaa verotehokkaamman omistusrakenteen. (Orava & Turunen, 2013, s. 217.) Verotusseikkoja tullaan käsittelemään omana kokonaisuutena teorialuvussa 3.

Kaarron (2015, s. 230) näkemyksen mukaan osakeyhtiöllä on oltava useiden miljoonien suuruinen nettovarallisuus, jotta yhtiömuotoisesta omistuksesta on merkittävää taloudellista etua tilanteessa, jossa rahat halutaan nostaa osinkoina omistajille. Mikäli yhtiön tulos jätetään yhtiöön eikä osinkoja makseta, tulee yhtiömuotoisesta omistuksesta taloudellisesti kannattavampaa alhaisemman yhteisöverokannan vuoksi.

Orava ja Turunen (2013, s. 217–218) ovat Kaarron kanssa yhtä mieltä siitä, että osakeyhtiössä varallisuutta tulee olla useamman miljoonan edestä ennen kuin yhtiömuotoinen omistus tarjoaa todellisia taloudellisia hyötyjä. Samalla he korostavat yhtiömuotoisen omistuksen olevan järkevää tilanteessa, jossa osinkoja ei makseta, vaan yhtiön tulos investoidaan tulevaisuuden kasvuun. Suomen Vuokranantajat (2021) korostavat, että etenkin yrityksen alkuvuosina yhtiöstä ei kannata nostaa kaikkia varoja osinkoina ulos, vaan investoida rahat kasvuun. Näin ”korkoa korolle” -ilmiö pääsee kukoistamaan kevyemmän verotuksen siivittämänä.

2.3 Sijoitusyhtiön perustaminen

Sijoitusyhtiö on järkevintä perustaa osakeyhtiömuotoisena. Osakeyhtiö on lukumääräisesti ja liiketoiminnan laajuudessa mitattuna kirkkaasti Suomen suosituin yhtiömuoto. Osakeyhtiömuodon juuret ulottuvat aina 1600-luvulle. Tuolloin Hollannissa, Ranskassa, Englannissa ja Ruotsissa oli kaukokauppaan erikoistuneita kauppakomppanioita, jotka tarvitsivat toimintansa rahoittamiseksi paljon pääomaa. Valtiovalta myönsi komppanioille runsaasti erivapauksia ja näin osakeyhtiömuoto alkoi pikkuhiljaa kehittyä nykyiseen muotoonsa. (Villa, 2018, s. 32–34.)

Osakeyhtiön rakenne määräytyy osakeyhtiölain mukaisesti. Osakeyhtiölakiin on koottu keskeisimmät yhtiöoikeudelliset periaatteet. Keskeisimmän periaatteen mukaan osakeyhtiön toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa yhtiön osakkeenomistajille. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 17.) Raunion ja muiden (2018, s. 8) mukaan osakeyhtiölaki (OYL) perustuu osakkeiden yhdenvertaisuuteen, enemmistöperiaatteeseen ja osakkeiden vapaaseen luovutettavuuteen. Osakeyhtiölaissa yrityksille on annettu laajat mahdollisuudet sopia useista niistä koskevista asioista.

Osakeyhtiön verotus on yksinkertaista yhtiön maksaessa 20 % yhteisöverokantaa tuloksestaan. Yhdessä osakkaan saamien osinkojen kanssa osakeyhtiömuodon verojärjestelmä muodostaa kustannuksiltaan edullisen kokonaisuuden. Rakenne tukee kasvua ja estää yhtiötä ajautumasta konkurssiin. (Mäkinen, 2019, s. 24.) Myös riskit osakeyhtiön

omistajien taloudellisille vaikeuksille ovat lähes olemattomat osakkeenomistajien rajoitetun vastuun vuoksi. Osakkeenomistajien taloudellinen riski on yhtiöoikeudellisesti rajattu osakkaan yhtiöön sijoittaman pääoman määrään. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 20.)

Vuosien saatossa osakeyhtiön perustamista koskevaa byrokratiaa on höllennetty. Vielä muutama vuosi takaperin osakeyhtiön perustajilla oli velvollisuus sijoittaa perustetta-
vaan yhtiöön vähintään laissa säädetty minimiosakepääoma 2500 €. Eduskunta hyväksyi osakepääoman minimirajan poistamisen tammikuussa 2019. Muutos astui voimaan 1.7.2019 alkaen. Osakepääomarajan poistaminen vilkastutti osakeyhtiöiden perustamisia. (Mäkinen, 2019, s. 10.) Kuten aiemmin todettiin, sijoitustoiminnan yhtiöittämiseen soveltuu parhaiten osakeyhtiö. Tämän vuoksi seuraavissa alaluvuissa käsitellään ainoastaan osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön perustamista askel askeleelta.

2.3.1 Yhtiöjärjestys

Osakeyhtiön perustamisen ensiaskel on yhtiön perustamissopimus, joka sisältää yhtiöjärjestyksen. Yhtiöjärjestys on yksinkertainen asiakirja, johon tulee kolme tietoa. Malli yhtiöjärjestykseksi kelpaavasta asiakirjasta on esitetty kuvassa 1. Vaade yhtiöjärjestykselle perustuu osakeyhtiölakiin. Osakeyhtiölaissa (luku 2, momentti 3 §) todetaan:

”Yhtiöjärjestyksessä on aina mainittava yhtiön:

- 1) toiminimi;*
- 2) kotipaikkana oleva Suomen kunta; sekä*
- 3) toimiala.” (Finlex, 2021.)*

Toiminimen tulisi yksilöidä yritystä ja antaa ulkopuolisille käsitys yhtiön toiminnasta. Toiminimeltä vaaditaan tiettyjä kriteereitä eikä se saa olla esimerkiksi pelkkä adjektiivi, verbi tai hyvän tavan ja yleisen järjestyksen vastainen. Osakeyhtiön toiminimeen merkitään yhtiömuodon tunnus joko ”Osakeyhtiö” tai lyhemmin ”Oy”. Patentti- ja

rekisterihallitus ylläpitää yrityksen nimipalvelua osoitteessa <https://nimipalvelu.prh.fi/nipa/fi>, josta voi alustavasti selvittää toiminimen esteettömyyttä. (Mäkinen, 2019, s. 27–29.)

Kotipaikaksi riittää maininta kunnan tai kaupungin nimestä. Kotipaikka voi olla muu kunta/kaupunki kuin osakkaan virallinen kotikunta. Lisäksi kotipaikan ei tarvitse olla edes se kunta, jossa yhtiö toimii. (Mäkinen, 2019, s. 30.)

Toimialakuvaus voi olla yksityiskohtainen tai yleisluontoinen. Kaikista yksinkertaisin toimialakuvaus on ”yleistoimiala”, jonka puitteissa voidaan harjoittaa mitä tahansa laillista liiketoimintaa. Suositeltavampaa on kuitenkin määrittää toimiala tarkemmin ja luetella kaikki ne alat, joilla yritys toimii tai suunnittelee toimivansa tulevaisuudessa. (Holopainen, 2019, s. 45.)

Lyhykäisyydessään yhtiöjärjestys voi olla seuraavanlainen:

Kuva 1. Esimerkki yhtiöjärjestyksestä. (Mäkinen, 2019, s. 31.)

2.3.2 Perustamissopimus

Osakeyhtiön perustamisesta on laadittava kirjallinen perustamissopimus, johon kaikki osakkeenomistajat allekirjoituksellaan sitoutuvat. Perustamissopimus on osakeyhtiölain velvoittama dokumentti, jonka mukaan tai liitteisiin lisätään yhtiöjärjestys. (Holopainen, 2019, s. 42.) Osakeyhtiölain (luku 2, momentti 2 §) mukaan:

”Perustamissopimuksessa on aina mainittava:

- 1) sopimuksen päivämäärä;*
- 2) kaikki osakkeenomistajat ja kunkin merkitsemät osakkeet;*
- 3) osakkeesta yhtiölle maksettava määrä (merkintähinta);*
- 4) osakkeen maksuaika; sekä*
- 5) yhtiön hallituksen jäsenet.*

Perustamissopimukseen on otettava tai liitettävä 3 §:ssä tarkoitettu yhtiöjärjestys. Tilikaudesta on määrättävä joko perustamissopimuksessa tai yhtiöjärjestyksessä.

Perustamissopimuksessa on lisäksi tarvittaessa mainittava yhtiön toimitusjohtaja, hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat. Perustamissopimuksessa voidaan nimetä hallituksen ja hallintoneuvoston puheenjohtaja.” (Finlex, 2021.)

Osakkaan omistusoikeus yhtiöstä määräytyy osakkeiden lukumäärän mukaan. Osakkeiden lukumäärästä päätetään perustamissopimuksessa niin, että jokainen osakas merkitsee tietyn määrän osakkeita. Osakeyhtiölaissa ei ole rajoitteita sen suhteen, kuka saa merkitä osakkeita tai kuinka paljon osakkeita on oltava. Yksi luonnollinen henkilö riittää yhtiön perustajaksi ja hän voi merkitä kaikki osakkeet itselleen. Osakkeiden lukumäärällä on merkitystä osinkoa jaettaessa, yhtiön asioista päätettäessä ja yhtiön osakkeita myytäessä. (Mäkinen, 2019, s. 32; Villa, 2018, s. 235.)

Vuonna 2019 osakeyhtiölakiin tulneiden muutosten vuoksi osakeyhtiöltä ei enää vaadita osakepääoman vähimmäisrajaa. Yhtiö on siis perustettavissa niin, ettei osakkeista makseta senttiäkään. Mikäli osakeyhtiö perustetaan ilman osakepääomaa, kirjoitetaan perustussopimuksen kohtaan 3, ettei osakkeista tarvitse maksaa mitään, jolloin kohta 4 voidaan tiputtaa sopimuksesta pois. (Mäkinen, 2019, s. 32.)

Yhtiön tilikausi on määrättävä joko perustamissopimuksessa tai yhtiöjärjestyksessä. Tavanomaisesti tilikausi on merkitty yhtiöjärjestykseen. Parempi ratkaisu on kuitenkin määrittää tilikausi perustamissopimuksessa eikä yhtiöjärjestyksessä. Tällöin tilikauden

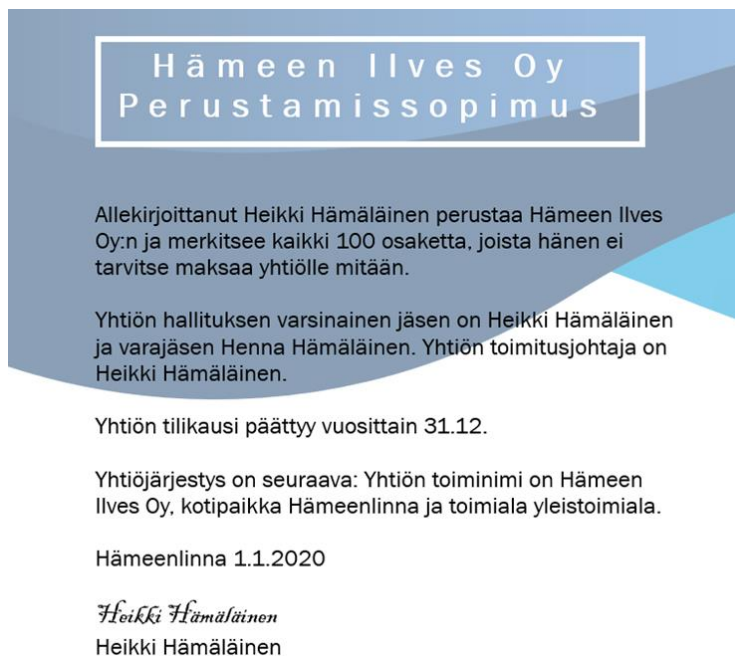

muuttaminen onnistuu helpommin, pelkästään yhtiökokouksen päätöksellä eikä koko yhtiöjärjestystä muuttamalla. (Villa, 2018, s. 236.)

Osaakeyhtiötä edustaa hallitus, jossa on oltava vähintään yksi jäsen. Mikäli yrityksellä on vain yksi tai kaksi jäsentä, tulee varsinaiselle jäsenelle valita ainakin yksi varajäsen. Kahden henkilön varsinaisessa hallituksessa tulee toisen olla puheenjohtaja. Toimitusjohtajan valitseminen ei ole välttämätöntä. Toimitusjohtaja voi olla yksi hallituksen jäsenistä. Yhtiötä perustettaessa toimitusjohtaja nimetään perustamissopimukseen. (Holopainen, 2019, s. 46.)

Uuteen osakeyhtiöön ei ole pakollista valita tilintarkastajaa. Uudelta yhtiöltä ei luonnollisesti löydy toimintahistoriaa, jonka perusteella tilintarkastusvelvollisuus määräytyy. Tilintarkastuspakon rajat säädetään yhtiön toiminnan laajuuden mukaan. Tilintarkastajan valinta voi tulla pakolliseksi aikaisintaan kolmantena tilikautena. (Mäkinen, 2019, s. 34.) Malli yhtiön perustamissopimukseksi kelpaavasta asiakirjasta on esitetty kuvassa 2.

Esimerkki perustamissopimuksesta, johon on sisällytetty yhtiöjärjestys:

Kuva 2. Esimerkki perustamissopimuksesta. (Mäkinen, 2019, s. 35.)

2.3.3 Osakasluettelo

Tarve osakasluettelolle johdetaan niin ikään osakeyhtiölaista. Luku 3 momentti 15 § todetaan: *”Osakasluettelo on laadittava viivytyksettä yhtiön perustamisen jälkeen. Luetteloa on pidettävä luotettavalla tavalla.”* (Finlex, 2021.)

Osakasluetteloon rekisteröidään jokaisesta osakkaasta seuraavat tiedot:

- osakkaan nimi
- osakkaan kotiosoite (tai vaihtoehtoisesti osakkaan kotikunta ja syntymäaika)
- osakkeiden lukumäärä osakelajeittain
- osakkaiden antamispäivämäärä
- erot osakkaiden tuottamissa oikeuksissa ja velvollisuuksissa
- yhtiölle ilmoitettu osaketta rasittava panttioikeus tai muu vastaava oikeus

(Mäkinen, 2019, s. 36.)

Osakasluettelon pitämisestä ja päivittämisestä luotettavalla tavalla vastaa yhtiön hallitus. Osakasluettelo voidaan laatia sähköiseen muotoon. (Immonen & Nuolimaa, 2017, s. 67.) Yhtiön osakkeiden vaihtaessa omistajaa, merkitään muutokset omistajuudessa ja omistusosuuksissa osakasluetteloon. Merkintä on tehtävissä vasta sen jälkeen, kun omistajan vaihtumisesta on esitetty kauppakirja tai vastaava tosite. (Mäkinen, 2019, s. 36.)

Osakeyhtiölain mukaan osakasluettelo on säilytettävä kaikkien nähtävillä yhtiön pääkonttorissa. Pienyhtiöiden osalta riittää, että toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen näyttää osakasluetteloä sitä pyydetäessä. (Mäkinen, 2019, s. 36.) Jokaisella yhtiön osakkeenomistajalla on halutessaan oikeus saada jäljennös osakasluettelosta tai sen osasta (Immonen & Nuolimaa, 2017, s. 68). Malli yhden henkilön osakeyhtiön osakeluettelosta on esitetty kuvassa 3.

Kuva osakasluettelon sisällyksestä:

Kuva 3. Esimerkki osakasluettelosta. (Mäkinen, 2019, s. 37.)

2.3.4 Perustamisilmoitus kaupparekisteriin

Yritystoiminnan aloittaminen edellyttää yrityksen perustamisilmoituksen tekemistä viimeistään kolmen kuukauden kuluttua perustamissopimuksen allekirjoittamisesta. Ilmoitus uuden yrityksen perustamisesta on tehtävä Yritys- ja yhteisötietojärjestelmään eli YTJ:hin. YTJ-ilmoituksen tiedot välitetään Patentti- ja rekisterihallituksen (PRH) kaupparekisteriin sekä Verohallinnon rekistereihin. YTJ-ilmoituksen tekeminen onnistuu sähköisesti Yritys- ja yhteisötietojärjestelmän kotisivuilla osoitteessa ytj.fi. (Holopainen, 2019, s. 62; Mäkinen, 2019, s. 37.)

Verorekisteriin ilmoittautuminen on maksutonta, PRH:n kaupparekisteristä sen sijaan peritään käsittelymaksu. Vuonna 2021 osakeyhtiön sähköinen perustamisilmoitus maksaa 275 € ja paperi-ilmoitus 380 €. (PRH, 2021.) Perustamisilmoituksen mentyä hyväksytysti läpi, viranomaisen merkitsee yhtiön kaupparekisteriin ja yritykselle annetaan yksilöivä Y-tunnus. Näin osakeyhtiö on virallisesti syntynyt rekisteröinnin tapahduttua ja siitä tulee itsenäinen oikeushenkilö. Perustamisilmoituksen yhteydessä tehty yhtiöjärjestys astuu virallisesti voimaan, kun yritys on merkitty kaupparekisteriin. (Immonen & Nuolima, 2017, s. 30.)

2.3.5 Pankkitilin avaaminen

Pankkitilin avaamisen ajankohta ratkeaa sen mukaan, maksetaanko osakkeista merkintähintaa vai ei. Perustettavalle yritykselle on avattava pankkitili ennen yrityksen merkitsemistä kaupparekisteriin, jos osakeyhtiön osakkeista maksetaan merkintähinta. Tilin tulee olla olemassa etukäteen, jotta osakkaat voivat suorittaa merkintähinnan yhtiölle. Tällöin perustettavan yhtiön tulee toimittaa pankkiin perustamissopimus liitteineen, yhtiöjärjestys sekä hallituksen pöytäkirja tilin avaamisesta, ellei tilin avaamisesta ole määrätty jo perustamissopimuksessa. (Holopainen, 2019, s. 51; Mäkinen, 2019, s. 38.)

Jos osakkeilla ei ole merkintähintaa, avataan pankkitili vasta kaupparekisteriin ilmoittautumisen jälkeen. Tällöin pankki tarvitsee tilin avaamisen yhteydessä kaupparekisteriotteen ja yhtiöjärjestyksen. Suomessa yritystilin avaaminen onnistuu joko asioimalla pankin konttorissa tai verkossa pankista riippuen. Yritykselle on turha avata useampia pankkitilejä kuin yksi, sillä se hankaloittaa kirjanpitoa. Pankkitilillä tapahtunut maksuliikenne siirretään suoraan kirjanpitoon. (Mäkinen, 2019, s. 38.)

2.3.6 Kirjanpidon järjestäminen

Osakeyhtiöitä veloitetaan pitämään toiminnastaan kirjanpitoa. OYL luku 6 momentti 17 § mukaan: *”Toimitusjohtaja vastaa siitä, että yhtiön kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.”* (Finlex, 2021.)

Kirjanpitolain nojalla kaikki liike- tai ammattitoimintaa harjoittavat ovat kirjanpitovelvollisia. Kirjanpidon kokonaisuus muodostuu yrityksen tuotoista, kuluista, omaisuudesta, omasta pääomasta ja veloista. Tuottojen ja kulujen erotuksesta saadaan yrityksen tulos eli kannattavuus. Omaisuuden ja velkojen välisen jaottelun perusteella selviää yhtiön taloudellinen asema, maksuvalmius ja vakavaraisuus. (Holopainen, 2019, s. 172.)

Kirjanpito sisältää juoksevan kirjanpidon eli tilikauden aikana tehtävän kirjanpidon ja tilinpäätöksen laadinnan. Tilinpäätöksen tarkoituksena on antaa tietoa yhtiön

tilinpäätöspäivän taloudellisesta asemasta, tilikauden tuloksen muodostumisesta sekä varojen hankkimisesta ja käytöstä tilikauden aikana. Yhtiön varojen jakaminen perustuu tilinpäätökseen. Tilinpäätös on julkistettava toimittamalla se kaupparekisteriin viimeistään kahden kuukauden kuluttua tilinpäätöksestä. (Immonen & Nuolimaa, 2019, s. 128.)

Jos kirjanpito-osaamista ei löydy yhtiön osakkailta omasta takaa, on viisaampaa ostaa kirjanpitopalvelut tilitoimistolta. Tilitoimisto on hyvä ottaa kumppaniksi heti yrityksen perustamisesta lähtien. Yhtiön nimenkirjoitusoikeudellisen henkilön kannattaa antaa Suomi.fi -palvelussa tilitoimistolle oikeudet palkkatietojen ilmoittamiseen ja veroasioiden hoitamiseen. Näin veroasioiden hoitaminen sujuu kaikista jouhevammin. (Mäkinen, 2019, s. 39.)

3 Sijoitustoiminnan verotukselliset käytännöt

Tässä luvussa käsitellään pro gradu -tutkielman kannalta toinen keskeinen teoriaperusta, joka koskee verotuksellisia seikkoja. Ensimmäinen alaluku johdattelee verotusasioihin kärtkenä sijoittajan henkilökohtainen verotus. Toinen alaluku tutustuttaa sijoitusyhtiön eli osakeyhtiömuotoisen yrityksen verotukseen. Seuraavaksi käsitellään sijoittajan verosuunnittelua, sen aikaikkunaa ja luonnetta. Lisäksi tehdään rajanveto laillisen verosuunnittelun ja laissa kielletyn veronkierron välillä.

Lopuksi tarkastellaan verotehokasta voitonjakoa sijoitusyhtiöstä eli osingonjakoa. Tämä osa-alue on pilkottu pienempiin alalukuihin, joissa perehdytään muun muassa osakkaan verotukseen osingonsaajana sekä sijoitusyhtiön nettovarallisuuden merkitykseen yhtiön osingonjaossa. Viimeisenä tarkastellaan vaihtoehtoisia voitonjakotapaa eli voiton jakamista osingon sijaan palkkana.

3.1 Sijoittajan verotus

Suomessa verotusoikeus on valtiolla, kunnilla sekä evankelisluterilaisella ja ortodoksilla kirkolla. Maksettavat verot luokitellaan joko välittömiksi tai välillisiksi veroiksi. Välittömiin veroihin luokitellaan muun muassa valtiolle maksettavat tulovero, perintö- ja lahjavero, varainsiirtovero, kunnalle suoritettava kunnallisvero sekä kirkolle maksettava kirkollisvero. Välillisiin veroihin kuuluvat arvonlisävero, valmistevero ja tulli. (Holopainen, 2019, s. 166.)

Verotuksessa yritysmuotoja kohdellaan eri tavoilla. Yritysmuodon valinnassa merkitystä on ennen kaikkea välittömillä veroilla. Selvitettäessä yritysmuotojen verorasitteita on syytä ottaa huomioon myös yrityksen omistajan verorasitus. Näiden kahden yhteisvaikutus ratkaisee verotuksellisesti tehokkaimman yritysmuodon. (Holopainen, 2019, s. 166.) Kuten aiemmin todettiin, sijoitusyhtiön kohdalla verotehokkain yritysmuoto on osakeyhtiö.

Yrityksen omistajan verotettavat tulot jakautuvat pääoma- ja ansiotuloihin. Nämä ovat hyvin eriteltyinä Kuviossa 1. Verotuksen yleiset piirteet. Ansiotuloihin lukeutuvat palkka (rahapalkka ja luontaisedut), eläketulot, ansiotulona verotettava yritysosuus henkilöyhtiössä sekä listaamattomasta osakeyhtiöstä saatu osinko, joka on suuruudeltaan enemmän kuin kahdeksan prosenttia yhtiön nettovaroista. (Holopainen, 2019, s. 167.)

Ansiotuloverotus	Pääomatuloverotus
Palkat Luontoisedut Eläkkeet Suomesta Muut tulot ja palkkiot Verolliset päivärahat Ansiotulo-osuus ei-listatusta yhtiöstä Ansiotulo-osuus yritystulosta Osittain vapaaehtoisesta eläkevakuutuksesta saatu eläke => Tulovero (valtion vero, kunnallisvero, kirkollisvero ja ns. palkan sivukulut)	Osingot listatusta yhtiöstä Luovutusvoitot (myyntivoitot) Sijoitusrahastojen tuotto Vuokratuotot Muut kuin korkotulon lähdeveron alaiset korot Pääomatulo-osuus ei-listatusta yhtiöstä Pääomatulo-osuus yritystulosta Osittain vapaaehtoisesta eläkevakuutuksesta saatu eläke Puunmyyntituotot Säästöhenkivakuutuksen tuotto Nosto ns. ps-tililtä Tuotot ulkomaisista sijoituksista => Pääomatulovero 30 % 30 000 euroon saakka, jonka jälkeen 34 %
Korkojen lähdeverotus	
Kotimaisten talletusten ja joukkolainojen korot	
=> Lähdevero korkotulosta 30 %	

Kuvio 1. Verotuksen yleiset piirteet. (Kallunki ja muut, 2019, s. 218.)

Pääomatulojen piirissä ovat osingot, vuokrat, myyntivoitot, sijoitusrahastojen ja säästöhenkivakuutusten tuotot, eräät korkotuotot, puunmyyntitulot sekä osa yritys- ja maataloustulosta. Lisäksi pääomatuloihin lukeutuvat pitkäaikaissäästöt (ps-säästöt) tuottoineen sekä osa vapaaehtoisista eläkkeistä. (Kallunki ja muut, 2019, s. 218.)

Sijoittajan pääomatuloista maksetaan 30 % vero (pääomatulon veroprosentti) siltä osin kun verotettavien pääomatulojen määrä on enintään 30 000 euroa. Yli 30 000 euron pääomatuloista maksetaan 34 % veroa (pääomatulon korotettu veroprosentti).

Pääomatulojen verotusta on kiristetty viime vuosien aikana. Listatulta yhtiöltä saatu osinko on 85 % osalta verotettavaa pääomatuloa, 15 % osuus on verovapaata pääomatuloa. (Kallunki ja muut, 2019, s. 219.)

3.2 Sijoitusyhtiön verotus

Kuten aiemmin käsiteltiin, sijoitustoimintaa varten perustetun osakeyhtiön toiminta mielletään elinkeinotoiminnaksi. Niinpä yhtiön liiketoiminnan verotus kuuluu elinkeinoverolain eli EVL:n alaisuuteen. Verotuksen näkövinkkelistä erot sijoitusyhtiön ja henkilökohtaisen sijoittamisen välillä selittyvät tulolähteiden ja sovellettavien verolakien eroavaisuuksista. Sijoitusyhtiön verotus toteutetaan EVL:n mukaan ja henkilöomistajan tuloverolain eli TVL:n mukaan. (Viitala, 2018, s. 155–156.)

Osakeyhtiömuotoinen sijoitusyhtiö kuuluu siis EVL:n verokohtelun piiriin. Täten osakeyhtiö on velvollinen maksamaan tuloveroa, eli tutummin yhteisöveroa, niiden veronalaisen tulojen ja vähennyskelpoisten menojen erotuksena laskettavasta voitosta 20 prosentin verokannan mukaisesti. (Veronmaksajat, 2021.) 20 prosentin yhteisövero on selkeästi pääomatuloverokantoja (30 % ja 34 %) alhaisempi, joten yhtiön kautta harjoitettavassa sijoitustoiminnassa pystytään saamaan verotuksen lykkäytymisetu (”korkoa korolle” -periaate), kun sijoitustoiminnan tuottoja ei jaeta vuosittain osakkaalle verotettavaksi (Viitala, 2018 s. 157).

Yksityishenkilöiden tavoin osakeyhtiöiden tuloja verotetaan tulolähteittäin. Osakeyhtiöllä voi olla elinkeinotoiminnan tulolähteeseen kuuluvien tulojen rinnalla tuloverolain mukaan verotettavia tuloja. Näistä esimerkkejä ovat osinko-, korko- ja vuokratuotot. (Tomperi, 2018, s. 46.) Viitala (2018, s. 155) täydentää tätä listaa todeten sijoitusyhtiön veronalaista tuloa olevan esimerkiksi sijoitusrahasto-osuuksien voitto-osuudet sekä arvopapereiden luovutusvoitot.

Sijoitusyhtiön arvopapereiden hankintamenot ovat vähennettävissä omaisuutta luovutettaessa. Lisäksi arvopapereista voidaan tehdä arvonalentumisvähennys luovuttamatta

arvopapereita. Mahdollista myöhempää arvonnousua on tuloutettava siihen määrään saakka, joka vastaa arvopapereiden alkuperäistä hankintamenoa. (Fasoúlas ja muut, 2019 s. 315.)

Osakeyhtiöllä on laajempi mahdollisuus tehdä vähennyksiä tappioista. Verotuksesta ei näin ollen koidu ylimääräistä rasitetta huonoina pörssivuosina. Mikäli sijoitusyhtiön toiminnan tulos on tappiollinen, tappio on vähennettävissä seuraavien kymmenen vuoden aikana yhtiön elinkeinotoiminnan voitoista sitä mukaa kuin voittoa kertyy. Näin ollen sijoitusyhtiössä kurssitappioiden vanhenemisriski on lähes olematon. Yksityishenkilöillä taas vähennysoikeudet ovat rajattu viiteen vuoteen. (Lindström & Lindström, 2014 s. 368.)

Luovutusvoittojen suhteen tilanne on osakeyhtiön kohdalla haastavampi, sillä luovutus hinnasta ei pystytä vähentämään hankintameno-olettamaa (Fasoúlas ja muut, 2019 s. 317). Yksityissijoittaja voi hyödyntää luovutusvoiton laskemiseen todellisen hankintahinnan sijaan hankintameno-olettamaa. Hankintameno-olettama on 20 prosenttia myyntihinnasta, kun omaisuus on omistettu vähintään 10 vuotta. Alle 10 vuotta omistetun omaisuuden hankintameno-olettama on 40 prosenttia myyntihinnasta. (Pörssisäätiö, 2021, s. 32.) Keskeisimpiä periaatteita sijoitusyhtiötoiminnan verotuksesta ja voitonjako on esitetty pro gradu -tutkielman liitteessä 2.

Jotta sijoitusyhtiöllä voidaan saavuttaa todellisia taloudellisia hyötyjä, on äärimmäisen tärkeää, että sijoitusyhtiön verotus tapahtuu EVL:n mukaan. Mahdollinen verotuksellinen riski piilee siinä, että osakeyhtiölle ilmoitetut tulot kohdistetaankin osakkaan tuloksi, jolloin verotusmenettely muuttuu epäedullisemmaksi TVL:n vuoksi. Tämä skenaario voi toteutua, mikäli sijoitusyhtiön toiminta on verottajan näkemyksen mukaan suhteellisen vähäistä, yhtiöön sijoitetun pääoman määrä on pieni tai toimintaa harjoitetaan sivutoimisesti. (Lindström & Lindström, 2014, s. 368.)

Verottaja saattaa kohdella epäedullisesti sellaisia sijoitusyhtiöitä, joissa päätoimijalle ei makseta palkkaa. Lisäksi epäedullista kohtelua voivat osakseen saada sellaiset yhtiöt, joissa sijoittaja on yhtiön ainoa osakkeen omistaja tai omistaa osakkeet yhdessä perheenjäsentensä kanssa. Hankaluuksi voi tulla myös sellaisten yhtiöiden kanssa, joissa ei ole ulkopuolisia työntekijöitä tai omia toimitiloja. (Lindström & Lindström, 2014, s. 368.)

3.3 Sijoittamisen verosuunnittelumahdollisuudet

Verovelvollisella on oikeus organisoida taloudelliset toimensa verotuksellisesti huokeimman rehellisen vaihtoehdon mukaan. Toisin sanoen verovelvollisen valinnanvapauteen sisältyy verosuunnittelu. Verovelvollisen oikeus niin oman talouden suunnitteluun kuin verosuunnitteluun voidaan johtaa perustuslakiin kirjoitetusta turvatun omaisuuden suojasta. (Ossa, 2020, s. 25.)

Termillä ”verosuunnittelu” on tavallisesti kohtalaisen negatiivinen mielikuva. Valtaosa yritysten ja yksityishenkilöiden verosuunnittelusta on kuitenkin aivan asiallista ja tarpeellista – ikään kuin rutiininomaista toimintaa. (Knuutinen, 2020, s. 36.) Verosuunnittelulla yritetään ennakoida asetettujen tavoitteiden veroseuraamukset ja valita niiden puitteissa taloudellisesti edullisin vaihtoehto (Ossa, 2020, s. 25).

Lindströmien (2014, s. 361) määritelmän mukaan verosuunnittelun päämääränä on lisätä sijoittajan käteen jäävää tuottoa laillisia ja hyväksytyjä menetelmiä hyödyntäen, mikä monesti tarkoittaa veronmaksun lykkäämistä. Fasoúlas ja muut (2019, s. 29) kirjoittavat, että toimivalla verosuunnittelulla pystytään alentamaan maksettavia veroja ja täten maksimoida sijoittajalle jäävää nettotuottoa. Sijoittaja tekee siis tilinsä sekä onnistuneilla sijoituksilla että järkevällä verosuunnittelulla.

Verosuunnittelua tehdessään sijoittaja joutuu pohtimaan sijoituksista saatavan juoksevan tulon ja luovutusvoittojen verokohtelua, varainsiirto- ja kiinteistöveroja sekä perintö- ja lahjaveroja. Toimivassa verosuunnittelussa valitaan tyypillisesti ne vaihtoehdot, joiden veroseuraamukset tunnetaan eli ne ovat hyväksytyt joko verotus- tai oikeuskäytännössä.

Tuottoisimmat ja riskipitoisimmat verosuunnittelumahdollisuudet löytyvät kuitenkin verolainsäädännön tulkinnan äärirajoilta. (Fasóúlas ja muut, 2019, s. 32–33.)

Verosuunnittelu ei ole täysin riskitöntä ja merkittävimpiä riskeistä ovat soveltamisriskit. Yrittäessään löytää verotuksellisesti optimaalisia ratkaisuja, verovelvollinen joutuu koettelemaan verolain soveltamisen äärirajoja. Soveltamiskäytännöt ovat hankalasti ennakoitavissa, joten tavoitellut veroedut voivat jäädä saavuttamatta. Lainsäädäntö muodostaa yhden riskeistä, sillä oikeussäännökset saattavat muuttua, mikä aiheuttaa pitkän tähtäimen verosuunnittelussa epävarmuutta. (Ossa, 2020, s. 25.)

Aikaikkuna verosuunnittelussa voi olla lyhyt tai pitkä. Lyhyen tähtäimen verosuunnittelu mielletään yleensä yhden verovuoden sisällä tapahtuvaan verosuunnitteluun. Esimerkiksi sijoittaja pyrkii pienentämään luovutusvoiton verotusta myymällä tappiollisia osakkeita samana verovuonna kuin voitollisten osakkeiden myynti tapahtui. Lyhyen tähtäimen verosuunnitteluun kuuluu optimaalinen osingonjako sijoitusyhtiöstä. (Fasóúlas ja muut, 2019, s. 34.) Verotehokasta voitonjakoa käsitellään tarkemmin seuraavassa alaluvussa.

Pitkän tähtäimen verosuunnittelusta puhutaan silloin, kun verosuunnitteluratkaisujen vaikutukset ulottuvat useamman verovuoden ajalle. Sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on yksi esimerkki pitkän tähtäimen verosuunnittelusta. Pitkän tähtäimen verosuunnittelussa on syytä harkita kokonaisuutta tarkoin, sillä verosuunnitteluratkaisuiden muuttaminen voi osoittautua hyvin hankalaksi tai vähintäänkin kalliiksi. (Fasóúlas ja muut, 2019, s. 34.)

Sijoittajan harjoittama verosuunnittelu voi olla aktiivista, passiivista tai aggressiivista. Aktiivinen verosuunnittelu on verovetoista sijoittamista, jossa yritetään minimoida verokustannuksia esimerkiksi realisoimalla tappioita luovutusvoittojen minimoimiseksi. Passiivisessa verosuunnittelussa sijoittaja ei ryhdy sen suurempiin verotuksellisiin järjestelyihin, vaan pyrkii hyödyntämään veroilmoituksen valintamahdollisuuksia optimaalisilla konsteilla. (Fasóúlas ja muut, 2019, s. 35–36.)

Aggressiivisella verosuunnittelulla viitataan pääasiassa kansainväliseen verosuunnitteluun, jossa hyödynnetään eri maiden verojärjestelmien eroavaisuuksia ja keskinäistä epäyhtenäisyyttä. Vaikka aggressiivinen verosuunnittelu hyödyntää ovelasti laissa olevia porsaanreikiä, se ei kuitenkaan ole lainvastaista rikosoikeudellisesti tarkasteltuna. Aggressiivinen verosuunnittelu ja veron kiertäminen rinnastetaan usein toisiinsa, vaikka niiden välillä on eroa. (Knuutinen, 2020, s. 39.) Seuraavaksi tarkastellaan lyhyesti rajanvetoa laillisen verosuunnittelun ja verojen kiertämisen välillä.

Rajanveto verosuunnittelun ja veronkierron välillä

Hyväksyttävän verosuunnittelun ja veronkierron välistä yksioikoista rajaa on mahdotonta määritellä ennalta. Verotusmenettelyn yleislausekkeen sisältö on väljä, joten lainkohdan merkitys täsmentyy oikeuskäytännön avulla: *”Verotusmenettelystä annetun lain (VML, 1558/1995) 28 §:ään säädetty veron kiertämistä koskeva yleislauseke, jonka nojalla olosuhteet ja toimenpiteet, joille on annettu asian varsinaista luonnetta vastaamaton oikeudellinen muoto, voidaan sivuuttaa verotuksessa.”* (Verohallinto, 2016.)

Kuten aiemmin käsiteltiin, verosuunnittelussa verovelvollisen toimet eivät ole keinotekoisia, vaan verovelvollinen hyödyntää lain sallimissa rajoissa verojärjestelmän tarjoamia valintamahdollisuuksia. Veronkierrolla puolestaan tarkoitetaan keinotekoisia järjestelyitä, jotka tehdään vain verojen välttämiseksi tai minimoimiseksi (Pörssisäätiö, 2021, s. 53). Veroja kiertäessään verovelvollinen pelaa ja kikkailee verojärjestelmän puutteita ja heikkoja kohtia hyväksikäyttäen (Knuutinen, 2020, s. 29).

Veron kiertäminen on lain vastainen tapa vältellä verojen maksua. Veronkiertotoimia toteutetaan siten, että niiden vaikutukset ovat verovelvolliselle edullisempia kuin lainsäätäjä olisi tarkoittanut. Veron kiertämisessä on kyse oikeustoimen sisällön ja muodon vastaamattomuudesta, joissa syntyy verojärjestelmälle vieraita veroetuja. (Ossa, 2020, s. 26.) Tavoiteltavat veroedut voivat olla esimerkiksi tulon verottamatta jääminen,

vähennysoikeuden piiriin pääseminen, tulon jaksottumiseen liittyvä etu tai tulon ohjaaminen toiselle veronmaksajalle (Knuutinen, 2020, s. 30).

Oikeuskäytännöissä veron kiertämisenä on pidetty esimerkiksi tietyin edellytyksin samanaikaisesti tapahtunutta osakkeiden myyntiä ja takaisinostoa pörssistä (Ossa, 2020 s. 262). Veronkiertoa vielä ”vakavampi” muoto on veropetos. Veropetoksella tarkoitetaan tietojen salaamista, väärrien tietojen antamista, muunlaista laiminlyöntiä verojen välttämiseksi tai toimimista muutoin petollisella tavalla. Veropetos voidaan luokitella lieväksi tai törkeäksi, ja siitä tuomittava rangaistus voi olla sakkoja tai vankeutta. (Knuutinen, 2020, s. 27.)

3.4 Verotehokas voitonjako sijoitusyhtiöstä

Osakeyhtiömuotoisen sijoitusyhtiön toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa yhtiön osakkeenomistajille. Voitontuottamistarkoitus ei tarkoita sitä, että yhtiön on maksimoitava voittonsa lyhyellä aikavälillä. Voitontuottamistarkoitus ei siis edellytä, että yhtiön toiminnan kerryttämä voitto olisi kokonaisuudessaan jaettava osinkona osakkeenomistajille. Pitkällä tähtäimellä osakkeenomistajien edun mukaista on kehittää yhtiön liiketoimintaa sekä kasvattaa yhtiön osakekannan arvoa. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 17.)

Osakeyhtiölaissa (OYL) on määritetty neljä eri tapaa, joilla osakeyhtiöstä voidaan jakaa varoja osakkeenomistajille:

- 1) Voitonjaolla eli osinkona sekä varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta
- 2) Osakepääoman alentamisella
- 3) Omien osakkeiden hankkimisella ja lunastamisella
- 4) Yhtiön purkamisella ja rekisteristä poistamisella

(Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 51; Viitala, 2018, s. 23.) Tämän pro gradu -tutkielman kannalta on relevanttia käsitellä edellä listatuista varojenjakotavoista vain ensimmäistä.

Blomqvist ja Malmivaara (2016, s. 52) määrittelevät voitonjaolla eli osingon jakamisella tarkoitettavan kuluven tilikauden ja aikaisempien tilikausien aikana kertyneen voiton jakamista yhtiön osakkeenomistajille. Raunio ja muut (2018, s. 15) täydentävät, että osakeyhtiö voi jakaa varoja osakkeenomistajilleen ainoastaan osakeyhtiölain sallimissa rajoissa ja ehdoilla. Osingon jakamiseen sovelletaan osakeyhtiölaissa olevia säännöksiä jaettavasta määrästä, päätöksenteosta ja vähimmäisosingosta.

Sijoitusyhtiöstä jaettavan osingon määrä päätetään tilikausittain yhtiökokouksessa osakeyhtiölain velvoittamissa puitteissa. Tilikausittain ratkaistaan se määrä, joka voitosta tai karttuneista voittovaroista jaetaan verotettavaksi osinkotuloksi osakkeenomistajien verotuksessa. Yhtiökokouksen päätöksessä on mainittava lähde, josta voittovaroja jaetaan. Yhtiökokouksen päätös perustuu hallituksen ehdotukseen, eikä yhtiökokouksella lähtökohtaisesti ole valtuuksia ylittää hallituksen ehdottaman osingon määrää. (Walden & Leppiniemi, 2020, s. 159, 302.)

Vaikka yhtiöltä löytyisi vain yksi osakkeenomistaja, ei osakas voi mielivaltaisesti nostaa osakeyhtiön varoja vapaasti omaan käyttöönsä. Tähän tarvitaan yhtiökokouksen valtuutus. (Fasoúlas ja muut, 2019, s. 316.) Osakeyhtiölaissa ei ole täsmällistä pykälää siihen, missä muodossa varojen jakaminen osakkeenomistajille on suoritettava. Varoja voidaan jakaa rahana tai vaihtoehtoisesti muuna omaisuutena eli in natura. (Viitala, 2018, s. 24.)

Osingonjako in natura on muuna kuin rahana tapahtuvaa osingonjakoa, esimerkiksi luovuttamalla osakkeille maksuksi arvopapereita tai kiinteistöjä. Yhtiö voi siis jakaa esimerkiksi omistamansa sijoitusasunnon osakkeet osinkoina. (Immonen ja muut, 2014, s. 209.) Osingonjako in natura on toteutettavissa joko kokonaisuudessaan in natura osingonjakona tai vaihtoehtoisesti rahamaksun ja in natura osingonjaon yhdistelmänä (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 55). Keskeisimpiä periaatteita sijoitusyhtiötoiminnan verotuksesta ja voitonjaosta on esitetty pro gradu -tutkielman liitteessä 2.

3.4.1 Osingonsaajana luonnollinen henkilö eli yhtiön osakas

Yksi tapa lähestyä verotehokasta voitonjakoa, on tarkastella sitä osingonsaajan näkökulmasta. Osingonsaajana voi olla luonnollinen henkilö, yritys, yhteisö tai elinkeinoyhtymä. Verotusmenettelyssä on eroavaisuuksia luonnollisen henkilön ja eri yhtiömuotojen välillä. Lisäksi osinkojen verokohtelussa on merkitystä sillä, onko osinkojen maksajana julkisesti noteerattu eli listattu pörssiyhtiö vai julkisesti noteeraamaton yhtiö. (Immonen ja muut, 2014, s. 203.) Tässä yhteydessä tarkastellaan osingonsaajana luonnollista henkilöä eli yhtiön osakasta.

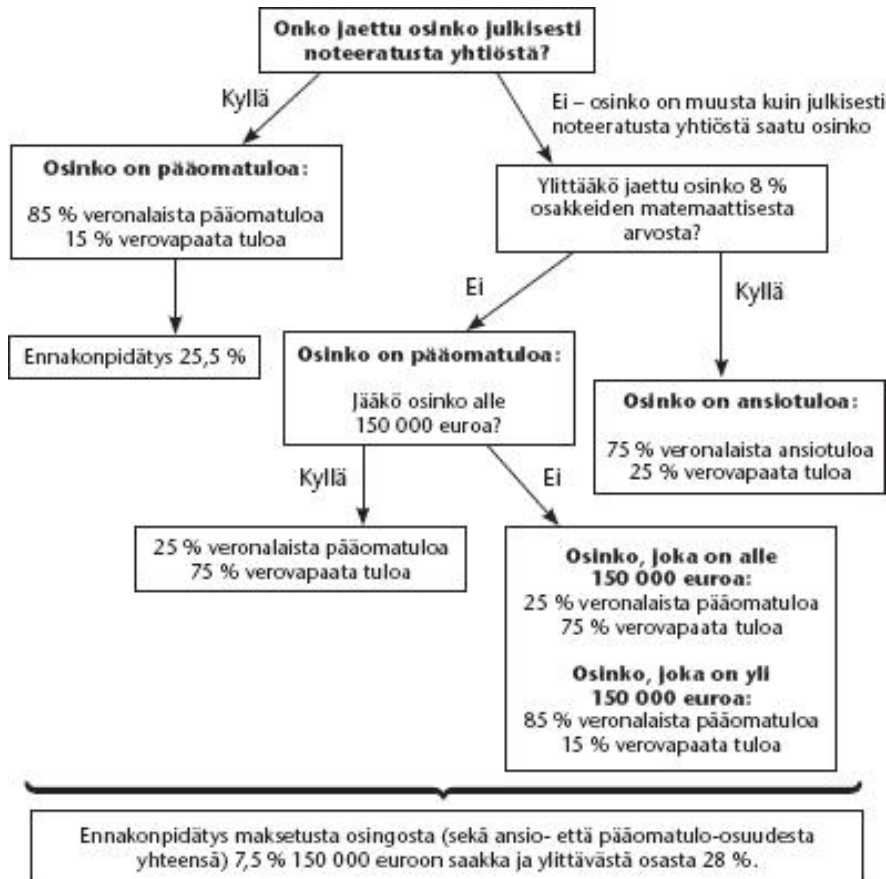
Seuraava ote on suora lainaus Tomperin (2018, s. 48) teoksesta, jossa kiteytetään luonnollisen henkilön osinkoverotusta listaamattomasta yhtiöstä:

*”Luonnollisen henkilön **listaamattomasta yhtiöstä** saamasta osingosta on 25 % veronalaista pääomatulona siltä osin kuin osingon määrä vastaa osakkeen matemaattiselle arvolle laskettua 8 %:n vuosittaista tuottoa. 75 % osingosta on verovapaata. Näin verotetaan osinkoja kuitenkin vain 150 000 euroon saakka vuodessa. Tämän euromäärän ylittävistä osingosta on 85 % veronalaista pääomatulona ja 15 % verovapaata tulona. Kahdeksan prosentin vuotuista tuottoa vastaavan määrän ylittävistä osingosta 75 % on veronalaista ansiotulona ja 25 % verovapaata tulona.”*

Alla oleva ote on puolestaan suora lainaus Raunion ja muiden (2018, 28) teoksesta, jossa käsitellään listatulta yhtiöltä saatuja osinkoja:

*”Yksityishenkilön **listatulta yhtiöltä** saamat osingot verotetaan osittain pääomatulona. Veronalaisena pääomatulona verotetaan 85 % listatun yhtiön maksamista osingoista ja 15 % on verovapaata.”*

Asian yksinkertaistamisen vuoksi alla on Blomqvistin ja Malmivaaran (2016, s. 83) teoksesta poimittu Kuvio 2, joka havainnollistaa luonnollisen henkilön saaman osingon verokohtelua:

Kuvio 2. Osinkotulojen verotus. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 83.)

Kuviosta 2 huomataan, että verotussäännösten mukaan osingosta tulee aina suoritettavaksi jonkinasteinen ennakonpidätys. Huokeimmillaan pidätyksen suuruus on 7,5 prosenttia, mikäli osinkotulo on alle 150 000 € ja saatu osinko tulee listaamattomasta yhtiöstä. Samalla on nähtävissä, että osinkotulo on yhtiön osakkaalle joko verovapaata tuloa, pääomatulona tai ansiotulona riippuen yhtiön nettovarallisuudesta ja osingon suuruudesta.

3.4.2 Nettovarallisuuden merkitys yhtiön osingonjaossa

Osakeyhtiön nettovarallisuuden laskennassa vähennetään yhtiön varat ja velat toisistaan. Nettovarallisuuslaskennan pohjana hyödynnetään verovuotta edeltäneen vuoden tasetta. Verovuosi on osingon saajan verovuosi eli kyseinen vuosi, jona osinko on nostettavissa. (Ossa, 2020, s. 342.) Nettovarallisuus -käsitteeseen liittyy läheisesti osakkeen matemaattinen arvo, joka lasketaan jakamalla yhtiön edellisen verovuoden

nettovarallisuuden arvo osakkeiden lukumäärällä. Uuden yhtiön kohdalla ensimmäisenä varojenjakovuotena matemaattisena arvona käytetään osakkeen nimellisarvoa. (Holopainen, 2019, s. 172.)

Sijoitusyhtiön osakkeenomistajilla on kannustin kasvattaa yhtiön nettovarallisuutta vuosi vuodelta. Osakkeenomistajilla on sitä paremmat mahdollisuudet nostaa huojennettua osinkoa, mitä enemmän yhtiöstä löytyy nettovarallisuutta. Omistajilla on kimmoke kasvattaa yhtiön nettovarallisuutta aina 1 875 000 € saakka. Tällä nettovarallisuuden tasolla osakkeenomistaja voi vuosittain nostaa kevyesti verotetun osingon enimmäismäärän 150 000 €. (Viitala, 2018, s. 131–132.) Pro gradu -tutkielman liitteessä 3 on tehty esimerkkilaskelmia sijoitustuottojen verotuksesta eri nettovarallisuustasoilla.

Yhtiön nettovarallisuus on kasvatettavissa joko voitollisella toiminnalla eli tulorahoituksella tai sijoittamalla yhtiöön lisää pääomaa. Joustavin tapa oman pääoman sijoittamiselle on sijoitus SVOP-rahastoon eli sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon. SVOP-sijoitus voidaan tehdä rahavarasijoituksena tai muun omaisuuden (kuten arvopapereiden tai kiinteän omaisuuden) sijoittamisena osakeyhtiöön. SVOP-rahastosijoitus maksimoi yhtiön varallisuutta ja sitä kautta osakkeen matemaattista arvoa. (Immonen ja muut, 2014, s. 79–80.)

Lähtökohtaisesti yhtiön aspektista pääoman sijoitukset ovat tulorahoitusta edullisempi tapa kasvattaa yhtiön nettovarallisuutta, sillä osakkeenomistajien tekemät pääoman sijoitukset yhtiöön ovat verovapaita (Viitala, 2018, s. 133). Tomperi (2018, s. 228) korostaa, että nettovarallisuudeltaan pienessä yhtiössä on verotuksen näkökulmasta edullisinta olla useampia osakkaita. Osakkeiden jakamisesta perheenjäsenten välillä on hyötyä. Näin ansiotulo-osuus saadaan jaettua useamman henkilön kesken ja progressiivisen verotuksen haitat ovat vähäisemmät.

Sijoitusyhtiö voi halutessaan pidättäytyä osingonjaosta, jotta yhtiön nettovarallisuutta saadaan kasvatettua. Osingonjaosta pidättäytyminen mahdollistaa tulevaisuudessa

suurempien kevyesti verotettujen osinkojen nostamisen. Verotehokkaimmin osingot nostetaan yhtiöstä huojennettuna nettovarallisuusosinkona, joten osinkojen jakaminen on lähes poikkeuksetta kannattavaa. Kevyesti verotettujen osinkojen vaihtoehtona (tai rinnalla) on pienen palkan maksaminen osakkaalle. (Viitala, 2018, s. 135–136.)

3.4.3 Voiton jakaminen osingon sijasta palkkana

Sijoitusyhtiön omistaja voi valita, nostaako hän varoja yhtiöstä palkkana, osinkona vai näiden kahden yhdistelmänä (Rantalainen, 2021). Haasteena palkan ja osingon välisessä verosuunnittelussa on niiden erilainen verokohtelu niin yhtiön kuin osakkaan näkökulmasta. Osingonjaon ja palkanmaksun välisellä optimoinnilla pyritään minimoimaan maksettavia veroja. Tyypillisesti yhtiön omistajan on verotehokasta nostaa osinkojen lisäksi hiukan ansiotulona verotettavaa palkkaa. (Raunio ja muut, 2018, s. 31.)

Sijoitusyhtiön osakkeenomistajan tulisi tarkastella omistamansa yhtiön ja omaa henkilökohtaista verotustaan kiinteänä kokonaisuutena. Tilanne on syytä arvioida yhtiön ja osakkaan tulojen sekä niistä maksamien verojen yhteismäärän kautta. Keskeistä on siis verrata palkan ja osingon vaikutusta kokonaisverorasitukseen. (Raunio ja muut, 2018, s. 31.) Seuraavaksi jäsennetään kokonaisverorasitukseen vaikuttavia seikkoja niin osakeyhtiön kuin osakkeenomistajan näkökulmasta.

Verotuksen kokonaisrasitukseen vaikuttavat tekijät osakeyhtiön näkökulmasta:

- Osinko ei ole vähennyskelpoista yhtiölle toisin kuin palkka sivukuluineen
- Osingonmaksuun ei liity sivukulujen suoritusvelvoitteita
- YEL-vakuutetun osakkaan palkasta yhtiön on suoritettava sairausvakuutusmaksu
- TyEL-vakuutetun osakkaan palkasta on sosiaaliturvamaksun lisäksi maksettava TyEL-maksu

Verotuksen kokonaisrasitukseen vaikuttavat tekijät osakkeenomistajan näkökulmasta:

- Palkka on kokonaisuudessaan veronalaista ansiotuloa

- Osakkaan ansiotuloveroprosentti koostuu kunnallis- ja valtionverosta sekä työntekijän sairausvakuutusmaksusta
- Palkan sivukulujen maksuvelvollisuus määräytyy sen mukaan, onko osakas YEL- vai TyEL-vakuutettu
- Palkka ei vaikuta YEL-maksuihin, mutta TyEL-vakuutetun osakkaan eläketurva kertyy palkkana maksetusta tulosta
- Henkilökohtaisessa verotuksessa tehtävät vähennykset vaikuttavat lopulliseen verotettavan tulon määrään

(Raunio ja muut, 2018, s. 31–32; Viitala, 2018, s. 139–140.)

Kuten edeltä huomataan, osakeyhtiön verotuksessa palkka on vähennyskelpoinen meno eli yhtiön ei tarvitse maksaa siitä tuloveroa. Palkanmaksun yhteydessä yrityksellä on velvollisuus maksaa sosiaalivakuutusmaksut, jotka ovat palkan sivukuluja. Sosiaalivakuutusmaksut ovat sijoitusyhtiölle vähennyskelpoisia menoja, jotka pienentävät yhtiön maksamia veroja. Osingoista ei ylimääräisiä sivukuluja tarvitse suorittaa. (Fasoúlas ja muut, 2019 s. 323.)

Palkka on yhtiön osakkaalle täysimääräisesti veronalaista ansiotuloa. Palkan ja osingon välisessä tarkastelussa on syytä ottaa huomioon, onko osakas vakuutettu YEL:n eli yrittäjän eläkevakuutuksen vai TyEL:n eli työntekijän eläkevakuutuksen mukaan. (Tomperi, 2018, s. 228.) Erityisesti TyEL-vakuutetun kohdalla vero-optimointi on haastavampaa kokonaisverorasituksen noustessa varsin korkealle jo matalalla tulotasaolla. Verosuunnittelijan onkin viisasta tehdä vertailulaskelma, jossa huomioidaan osakkaan henkilökohtainen tilanne myös verovähennysten osalta. (Viitala, 2018, s. 142).

Osakeyhtiön voitonjaon optimoinnin näkökulmasta palkan nostaminen yhtiöstä on verotuksellisesti kannattavaa siihen saakka, jossa osakkaan nostaman palkan kokonaisveroste vastaa yhtiön voittoon sovellettavaa 20 % yhteisöverokantaa (Viitala, 2018, s. 140). Tomperi (2018, s. 228) huomauttaa, että varsinkin nettovarallisuudeltaan pienen sijoitusyhtiön kannattaa maksaa yhtiön voittoa ulos palkkoina. Tämä siitä syystä, sillä pienen

nettovarallisuuden omaavassa yhtiössä omistajalla on rajatummalla mahdollisuudet saada huojennettuna pääomatulona verotettavaa osinkoa.

Sijoittajan kannalta paras lopputulos saadaan yhdistelemällä palkkaa ja osinkoa, mikäli palkka on maltillinen sekä yhtiöstä löytyy jonkin verran nettovarallisuutta. Samalla yhtiön kustannukset ovat optimoitu minimiin. (Rantalainen, 2021.) Laskennallisesti sijoittajan on järkevintä päätyä ratkaisuun, jossa palkkaa maksetaan vuositasolla noin 40 000 € ja tämän päälle nostetaan verohuojennettua osinkoa niin paljon kuin mahdollista. Tässä skenaariossa veroaste asettuu noin 26 %, mikä on varsin kohtuullinen taso. (Talenom, 2015.)

4 Tutkimuksellinen osuus - aineisto ja tutkimusmenetelmä

Neljännessä luvussa tarkastelu siirretään tutkimukselliseen osuuteen. Tässä yhteydessä esitellään pro gradu -tutkielmassa käytetty tutkimusmenetelmä, tutkimuksen eteneminen ja aineistonkeruun vaiheet. Alaluvuista ensimmäinen koostuu käytetyn tutkimusmenetelmän, kyselytutkimuksen, teoriasta. Menetelmävalinta esitellään ja perustellaan lähdekirjallisuuteen viitaten. Toisessa alaluvussa käsitellään tutkimuksen eteneminen ja aineistonkeruun vaiheet. Alaluvussa käydään läpileikkaus kaikista tutkimusprosessin vaiheista - alkaen tutkimusongelmien kirkastamisesta kyselyrunгон suunnittelun kautta saadun aineiston esittelyyn.

4.1 Tutkimusmenetelmän kuvaus

Kysely on yksi perinteisimmistä tavoista kerätä tutkimusaineistoa määrällisen tutkimuksen puolella. Kysely kuuluu survey-tutkimuksen keskeisimpiin menetelmiin. Englanninkielinen termi ”survey” viittaa kyselymuotoon, jossa aineistonkeruu tehdään standardoidusti ja kohdehenkilöt muodostavat otoksen tai näytteen perusjoukosta. Tutkimuskäyttöön kyselylomake otettiin virallisesti 1920-luvulla, jolloin tutkimustulosten analysoinnissa yleistyi tilastollisten menetelmien hyödyntäminen. Virallisena aineistonkeruumenetelmänä kyselylomaketta on pidetty 1930-luvulta alkaen. (Hirsjärvi ja muut, 2010, s. 193; Valli, 2018, s. 92.)

Kyselytutkimuksen avulla on kerättävissä laaja tutkimusaineisto, sillä kysely on tutkimustyyppiltään lyhyt ja ytimekäs, mikä johtaa suureen vastaajamäärään. Kyselyillä voidaan kartoittaa esimerkiksi vastaajien arvoja, asenteita, käyttäytymistä, toimintaa, uskomuksia, käsityksiä ja mielipiteitä. (Hirsjärvi ja muut, 2010, s. 193-195.) Tämän pro gradu -tutkielman kyselytutkimuksen avulla selvitettiin sijoittajien tietämystä sijoitusyhtiöistä ja kartoitettiin syitä sijoitusyhtiön perustamiselle. Lisäksi tutkittiin, millaista sijoitusyhtiöihin liittyvää informaatiota ja mistä kanavista sijoittajat ovat halukkaita tietoa saamaan.

Tutkimuskysymykset ovat viisasta koostaa tutkimustavoitteiden ja -ongelmien mukaisesti. Kysymykset ovat muotoiltavissa eri tavoin. Tavallisimmin kysymykset ovat avoimia kysymyksiä, monivalintakysymyksiä tai skaaloihin perustuvia kysymyksiä. Avoimissa kysymyksissä esitetään kysymys ja jätetään tyhjä tila vastaukselle. Monivalintakysymyksissä tutkija asettaa vastausvaihdot ja pyytää vastaajia rakensittamaan heille sopivimman vaihtoehdon/vaihtoehdot. Skaalakysymyksissä esitetään väitteitä ja vastaaja valitsee, kuinka voimakkaasti on samaa tai eri mieltä väitteen kanssa. (Hirsjärvi ja muut, 2010, s. 198–200.)

Kyselyissä voi myös esiintyä strukturoidun ja avoimen kysymyksen välimuoto, jossa valmiiden vastausvaihtoehtojen jälkeen esitetään avoin kysymys. Avoimella vaihtoehdolla voidaan saada esiin näkökulmia, joita tutkija ei etukäteen osannut ajatella. (Hirsjärvi ja muut, 2010, s. 199.) Pro gradu -tutkielman tutkimuskysymykset olivat pääasiassa monivalintakysymyksiä. Noin puolet tutkielman kysymyksistä olivat strukturoidun ja avoimen kysymyksen välimuotoja. Niissä vastaajaa pyydettiin rakensittamaan ehdotetuista vaihtoehdoista yksi tai useampi hänelle sopiva vaihtoehto. Mikäli vastaaja ei löytänyt mieluista vaihtoehtoa, hän pystyi perustelemaan vastausta avoimella kommenttikentällä.

Ennen konkreettisiin tutkimuskysymyksiin siirtymistä on kyselylomakkeiden alussa tyyppillistä esittää vastaajille taustatietokysymyksiä. Näiden avulla voidaan tiedustella esimerkiksi vastaajan sukupuolta, ikää ja koulutusta tai ammattia. Taustakysymykset ovat tavallisesti selittäviä muuttujia, jolloin tutkittavaa ominaisuutta tarkastellaan niiden suhteen. (Valli, 2018, s. 94.) Pro gradu -tutkielman kyselytutkimuksessa vastaajilta kartoitetut taustatiedot olivat ikäryhmä, sukupuoli ja korkein koulutus. Jokaisen sijoittajan oli täytettävä taustatiedot ennen tutkimuskysymyksiin vastaamista.

Pro gradu -tutkielman kysely toteutettiin verkkokyselynä. Valli (2018, s. 118) luonnehtii sähköposti- ja internetkyselyiden kiistattoman edun olevan niiden helppous ja taloudellisuus. Sähköinen vastaus on käännettävissä suoraan tiedostoksi tutkijan käyttöön, mikä eliminoi näppäilyvirheitä. Tietokoneohjelmien ansiosta tutkijan on vaivatonta koostaa

kerätystä datasta valmiita diagrammeja, kaavioita tai taulukoita. Tutkimuksen kyselyrunko luotiin Google Forms -kyselynhallintaohjelmistoon. Ohjelmisto valittiin sen helpokäyttöisyyden vuoksi, sillä lomakkeille syötetyt vastaukset siirtyivät automaattisesti ohjelmiston koostamiin kuvioihin.

Sähköisissä kyselyissä voidaan varmistaa, että vastaaja syöttää vastauksen jokaiseen kysymykseen. Näillä ”pakkovalinnoilla” on hyvät ja huonot puolensa. Tutkija saa kaikkiin kysymyksiin vastaukset eikä aineistossa esiinny puutteita. Tutkijalle ei jää tulkinnanvaraa sen suhteen, mitä vastaaja on vastauksellaan tarkoittanut. Toisaalta vastaaja ei välttämättä omasta mielestään pysty valitsemaan annetuista vaihtoehtoista hänelle sopivinta. (Valli 2018, s. 102.)

Jotta aineistosta saatiin aukoton, sijoittajien tuli syöttää vastauksensa jokaiseen tutkimuskysymykseen. Vastaajat pyrittiin ottamaan huomioon joidenkin kysymysten yhteydessä olleilla avoimilla kommenttikentillä. Lisäksi kyselyn lopusta löytyi ”vapaa sana” -kenttä, jossa vastaaja pystyi täsmentämään vastauksiaan tai kirjoittamaan vapaamuotoisesti omia ajatuksiaan liittyen tutkielman aihepiiriin.

4.2 Tutkimuksen eteneminen ja aineistonkeruu

Aineistonkerääminen on syytä aloittaa vasta tutkimusongelmien täsmennyttyä, sillä silloin tiedetään tarkalleen, mitä tietoa aineistonkeruulla yritetään löytää. Näin vältetään esittämästä turhia kysymyksiä ja ennen kaikkea muistetaan kysyä kaikki oleellinen. (Valli, 2018, s. 93.) Tämän pro gradu -tutkielman tutkimusongelmat liittyivät sijoittajien tietoutteen sijoitusyhtiötoiminnasta. Tutkimusongelman ratkaisemiseen liittyivät keskeisesti neljä seuraavaa kysymystä:

- *”Millainen tietämys sijoittajilla on sijoitusyhtiötoiminnasta?”*
- *”Onko sijoittajilla kiinnostusta perustaa sijoitusyhtiötä, miksi tai miksi ei?”*
- *”Onko olemassa riittävästi informaatiota sijoitusyhtiöistä?”*

- *”Minkälaista informaatiota tarvitaan ja mistä kanavista/lähteistä tietoa halutaan saada?”*

Jotta tutkimuskysymykset pystyttiin ratkaisemaan, jouduttiin tekemään pohdintaa sopivan tutkimusmenetelmän valinnasta. Hirsjärvi ja muut (2010, s. 192) toteavat kyselyn, haastattelun, havainnoinnin ja dokumenttien käytön olevan aineistonkeruun perusmenetelmiä, sillä ne ovat kaikista tunnetuimpia ja eniten käytettyjä lähestymistapoja. Vertailemalla aineistonkeruumenetelmiä toisiinsa pystyttiin toteamaan, että kaikista parhaiten tähän tutkimustarkoitukseen soveltuu kyselytutkimus.

Aineistonkeruumenetelmäksi valittiin kvalitatiivinen kyselytutkimus. Aineisto päätettiin kerätä kyselytutkimuksen avulla, sillä kyselyä hyödyntämällä on mahdollista kerätä laaja ja monipuolinen tutkimusaineisto (Hirsjärvi ja muut, 2010 s. 193). Varsinkin sähköinen kysely oli helposti levitettävissä ja jaettavissa suurelle kohdeyleisölle. Verkkokysely oli samalla kustannustehokas ratkaisu, sillä tutkimuksessa hyödynnettyä Google Forms -kyselynhallintaohjelmistoa pystyi käyttämään tutkimustarkoituksessa täysin maksutta.

Kyselytutkimuksen suorittaminen sähköistä kyselyä hyödyntämällä minimoi osaltaan tutkimustyössä mahdollisesti tapahtuvia virheitä. Tutkijan näkökulmasta työnsarka kevenee, kun aineistoa ei tarvitse erikseen syöttää koneelle tai litteroida. Samalla näppäilyvirheiden mahdollisuus eliminoiduu, kun vastaukset ovat järjestelmässä täsmällisesti siinä muodossa kuin vastaaja on ne kyselylomakkeeseen syöttänyt. Tämä lisää huomattavasti tutkimuksen luotettavuutta. (Valli, 2018, s. 118.)

Pro gradu -tutkielman kyselyrunгон suunnittelu aloitettiin pohdinnalla: ”Millaisia kysymyksiä kyselyyn tulee sisällyttää, jotta tutkimusongelmat saadaan ratkaistuksi?” Tätä ohjenuoraa mukaillen kyselyrunkoa alettiin rakentamaan Google Forms -sovellukseen. Kysymysten kantaviksi teemoiksi alkoi pikkuhiljaa muodostua sijoittajien tietämys sijoitusyhtiöasioista, kiinnostus sijoitusyhtiön perustamiselle sekä sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio, lähteet ja kanavat.

Kyselyrungosta pyrittiin tekemään mahdollisimman lyhyt, ytimekäs ja helposti vastattavissa oleva. Tämä sen vuoksi, jotta kyselyyn saataisiin mahdollisimman paljon vastaajia. Kyselylomaketta testattiin muutamalla koehenkilöllä ennen lomakkeen lähettämistä valitulle kohderyhmälle. Koehenkilöiden antamien mielipiteiden ja kehitysehdotusten perusteella muutamia lomakkeen vastausvaihtoehtoja hiukan selkeytettiin ja hienosäädettiin.

Lopullinen kyselyrunko koostui kolmesta taustatietokysymyksestä (ikäryhmä, sukupuoli ja korkein koulutus) sekä seitsemästä tutkimuskysymyksestä. Varsinaiset kysymykset olivat muodoltaan monivalintakysymyksiä, joissa muutaman kysymyksen yhteydessä oli vapaasti täytettävissä oleva avoin kommenttikenttä. Kun kyselyrunko oli valmis, ryhdyttiin seuraavaksi pohtimaan sopivaa jakelukanavaa.

Näin sosiaalisen median aikakautena oli itsestään selvä lähtökohta, että kyselytutkimus jaetaan kohdeyleisölle jonkun sosiaalisen median alustan välityksellä. Vallin (2018, s. 117) mukaan sähköiset kyselyt ovat kasvattaneet roimasti suosiotaan tutkimuskäytössä. Vuosien saatossa vastausprosentit perinteisissä postikyselyissä ovat pienentyneet, mutta vastaavasti verkkokyselyissä vastausinto on parantunut. Kuten aiemmin todettiin, sähköinen kysely on niin tutkittavan kuin tutkijan näkökulmasta helppo ja vaivaton tutkimusmenetelmävalinta.

Sopivan tutkimuskanavan valinnassa hyödynnettiin Tilastokeskuksen vuosittain julkaisemaa Väestön tieto- ja viestintätekniikan käyttö -tutkimuksen tuloksia. Tuoreimman, vuonna 2020 julkaistun tutkimuksen mukaan, internetin yhteisöpalveluita käyttää 69 prosenttia kaikista 16-89 -vuotiaista. Yhteisöpalvelujen käytön suhteen suosituin yhteisöpalvelu on Facebook, jota käyttää 58 prosenttia 16-89 -vuotiaista. (Tilastokeskus, 2020.)

Sen lisäksi, että Facebook on suosituin yhteisöpalvelu, löytyy sieltä ikäjakaumaltaan monipuolisin käyttäjäkunta. Nuorten keskuudessa Facebook on menettänyt markkina-asemaansa muille sosiaalisen median alustoille, kuten Instagramille, SnapChatile ja

TikTokille. Kuitenkin 30 vuotta täyttäneiden kohdalla Facebook nousee suosituimmaksi sosiaalisesti mediaksi. Facebook on pääasiassa yli 50-vuotiaiden ainoita sosiaalisen median alustoja WhatsAppin lisäksi. (Mäkeläinen, 2021.)

Edellä esitettyjen tutkimustietojen perusteella pro gradu -tutkielman kyselytutkimus päätettiin jakaa Facebookissa, jotta tutkimuksen avulla tavoitetaan ikähaarukaltaan monipuolisin vastaajakunta. Koska tavoitekohderyhmänä olivat sijoittajat, kyselytutkimusta jaettiin sijoitusaiheisissa Facebook -ryhmissä. Vastausaikaa annettiin yhden viikon verran ja kysely oli ryhmissä auki 9.8. - 16.8.2021 välisenä ajankohtana.

Alla on listaus Facebook -ryhmistä, joihin kyselytutkimus lähetettiin. Facebook -ryhmien jäsenmäärät ovat poimittu elokuun 2021 jäsenmäärän mukaan. Ryhmät ovat listattu jäsenmäärän perusteella suuruusjärjestykseen alkaen suurimmasta pienempään.

Sijoituskerho (102 200 jäsentä)

Vauras Nainen (70 800 jäsentä)

Osakesijoittaminen (48 200 jäsentä)

Massimuijat (13 500 jäsentä)

Suomen Asuntosijoittajat keskustelupalsta (12 500 jäsentä)

Ompeluseuran talousgurut (11 200 jäsentä)

Sijoittajanaisten sparrausboxi (7 100 jäsentä)

Kyselytutkimus julkaistiin kunkin edellä mainitun Facebook -ryhmän seinällä seuraavin saatesanoin:

”Hei sijoittajat,

Olen kauppatieteiden maisterivaiheen opiskelija ja tutkin pro gradu -tutkielmassani sijoittajien tietoisuutta sijoitustoiminnan yhtiöittämisestä. Onko informaatiota

sijoitusyhtiöistä riittävästi saatavilla? Millaista tietoutta ja missä muodossa sijoittajat haluaisivat tietoa saada?

Tutkimus toteutetaan kyselytutkimuksena ja arvostaisin, mikäli ryhmän sijoittajat kävisivät siihen vastaamassa. Tutkimus pitää sisällään seitsemän monivalintakysymystä, joista muutaman kysymyksen perässä on vapaaehtoinen kommenttikenttä laajemmalle vastaukselle. Arvioitu vastausaika on noin 5 minuuttia.

Linkki kyselyyn: <https://forms.gle/Nw5D82H5e4vngSgR8>

Kuuntelen mieluusti ajatuksia ja parannusehdotuksia tämän julkaisun kommenttikentässä.

Kiitos vastauksista ja vaivannäöstä – toivotaan menestystä sijoituksiin sekä nousevia kursseja!

Ystävällisin terveisin,

Jasmina Vaakanainen

KTM-opiskelija, Vaasan Yliopisto

Yhteydenotot: c115443@student.uwasa.fi

Vastausajan päätyttyä kyselytutkimuksella oli tavoitettu yhteensä 240 sijoittajaa. Tutkimusaineistossa ei esiinny puutteita, sillä kyselyrunko oli rakennettu niin, että jokaisen vastaajan tuli syöttää vastauksensa kaikkiin tutkimuskysymyksiin. Sijoittajien kyselyyn syöttämät vastaukset muodostivat automaattisesti Google Forms -ohjelmassa selkeitä kuvioita tulosten tulkintaa ja analysointia ajatellen. Seuraavassa luvussa siirrytään käsittelemään tarkemmin sijoittajilta saatuja vastauksia ja analysoidaan niitä.

5 Tutkimustulokset ja tulosten analysointi

Viidennessä luvussa esitetään ja analysoidaan pro gradu -tutkielmassa toteutetun kyselytutkimuksen avulla kerätyt tutkimustulokset. Kyselytutkimuksen kautta tavoitettiin yhteensä 240 sijoittajaa. Ensimmäisessä alaluvussa käydään läpi vastaajilta kartoitettuja taustatietoja. Toisessa alaluvussa tarkastelu siirretään vastaajien tietämykseen sijoitusyhtiöistä ja vaihtoehtoihin syihin sijoitusyhtiön perustamiselle. Viimeisessä alaluvussa käsitellään sijoitusyhtiötoimintaan liittyvää informaatiota, lähteitä ja kanavia. Jokaisessa alaluvussa esitettyjä tutkimustuloksia on havainnollistettu Google Forms -ohjelmasta saaduista kuvioista.

5.1 Vastaajien taustatiedot

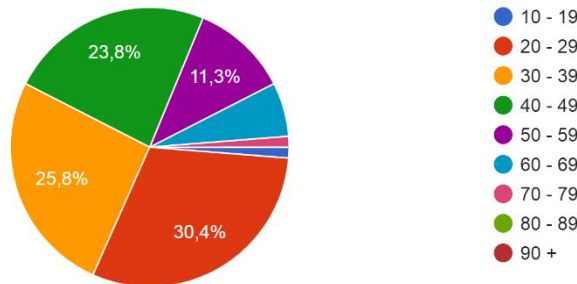
Ensimmäisenä tarkastellaan kyselytutkimuksen alussa kartoitettuja vastaajien taustatietoja. Vastaajien taustatiedoista kerättiin ikäryhmä, sukupuoli ja korkein koulutus. Taustatietoihin vastaaminen oli kyselytutkimuksen kannalta välttämätöntä. Seuraavaksi esitellään jokaisen taustatiedon osalta saadut vastaukset sekä analysoidaan niitä.

Vastaajien ikäjakauma

Ikähaarukaltaan vastaajien joukko oli hyvin kirjavaa. Vastaajien annettiin valita itselleen sopiva ikäryhmä seuraavista vaihtoehtoista: 10-19 -vuotiaat, 20-29 -vuotiaat, 30-39 -vuotiaat, 40-49 -vuotiaat, 50-59 -vuotiaat, 60-69 -vuotiaat, 70-79 -vuotiaat, 80-89 -vuotiaat sekä 90+ -vuotiaat. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien ikäjakauma on esitetty graafisesti Kuviossa 3. Vastaajien ikäjakauma. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Ikäsi?

240 vastausta

Kuvio 3. Vastaajien ikäjakauma

Vastaajien keskuudesta nousi selkeästi ylitse muiden kolme suurinta ikäryhmää, jotka olivat 20-29 -vuotiaat, 30-39 -vuotiaat sekä 40-49 -vuotiaat. Nämä kolme ryhmää edustivat 80 % kyselyyn vastanneiden kokonaismäärästä. Edellä esitetyistä ikäryhmistä eniten edustusta saivat 20-29 vuotiaat yhteensä 30,4 % osuudella eli 73 henkilöllä. Hopeasijaa pitivät 30-39 -vuotiaat 25,8 % osuudella eli 62 henkilöllä. Kolmanneksi suurin ikäryhmä oli 40-49 -vuotiaat, joita oli 23,8 % vastaajista eli 57 henkilöä.

Vastaajista 11,3 % ilmoitti olevansa 50-59 -vuotiaita, mikä vastasi yhteensä 27 henkilöä. Yhteensä 6,3 % vastaajista kuului 60-69 -vuotiaisiin, mikä tarkoitti 15 henkilöä. Vanhimmat kyselyyn vastanneet edustivat 70-79 -vuotiaiden joukkoa, joita kokonaistotannasta oli 1,2 % eli 3 vastaajaa. Yhtä pieni vastaajaryhmä oli 10-19 vuotiaiden ikäluokka, johon kuului lukumääräisesti 3 vastaajaa eli 1,2 %. Kyselyyn ei saatu lainkaan vastauksia 80-89 ja 90+ ikäryhmistä.

Kuten tutkimuksen etenemisen yhteydessä todettiin, sosiaalisen median kanavista Facebookilla pystytään tavoittamaan ikähaarukaltaan monipuolisin käyttäjäkunta. Kyselytutkimuksen avulla tavoitetun kohdeyleisön ikähaarukka oli varsin laaja, vaikka kolme ikäryhmää olivat selkeästi eniten edustettuja. Kuitenkin tutkimuksen avulla onnistuttiin tavoittamaan 20 % muiden ikäryhmien edustajia. Yli 80-vuotiaiden vastaajien puuttuminen selittyy sillä, että kyseiset ikäluokat ovat hankalasti tavoitettavissa sosiaalisesta

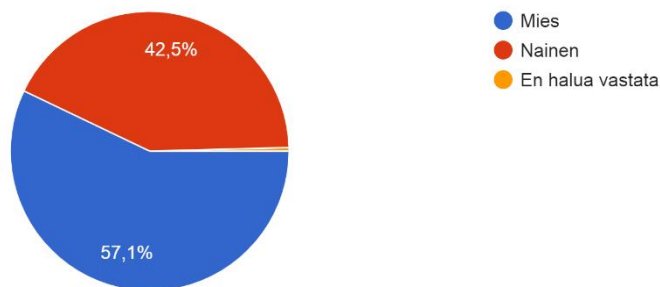
mediasta. Voidaankin todeta, että pitkälti tutkimuksen vastaajien ikäjakauma mukailee yksinkertaisesti Facebookin käyttäjien ikäjakaumaa.

Vastaajien sukupuolijakauma

Vastaajien sukupuolijakauma oli suhteellisen tasainen. Kyselyn avulla tavoitettiin enemmän mies- kuin naisvastaajia. Reilu enemmistö vastaajista oli miehiä (57,1 %), mikä lukumäärältään vastasi 137 henkilöä. Naisia vastaajien joukossa oli aavistuksen vähemmän (42,5 %), mikä puolestaan vastasi 102 henkilöä.

Vastaajille annettiin mahdollisuus olla ilmoittamatta sukupuoltaan. Tällöin vastaaja pystyi valitsemaan ”En halua vastata” -vaihtoehtoon. Yksi henkilö valitsi tämän vaihtoehtoon, joka vastasi 0,4 % vastaajien kokonaisjoukosta. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien sukupuolijakauma on esitetty graafisesti Kuviossa 4. Vastaajien sukupuolijakauma. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Sukupuolesi?
240 vastausta

Kuvio 4. Vastaajien sukupuolijakauma

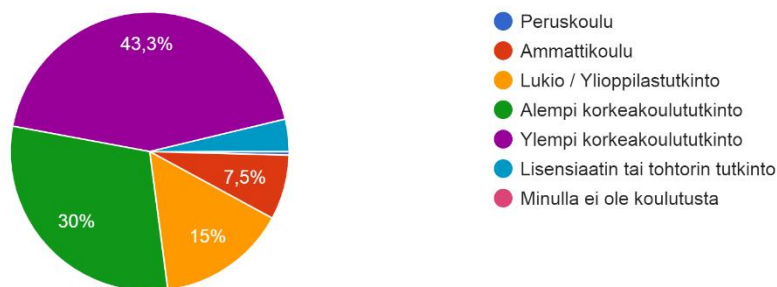
Sukupuolijakauman suhteen on jokseenkin yllättävää, että kyselyyn on saatu enemmän mies- kuin naisvastaajia. Kyselyä kohdennettiin neljään naisille suunnattuun sijoitusaiheiseen Facebook-ryhmään: Vauras Nainen, Massimuijat, Sijoittajanaisten sparrausboxi ja Ompeluseuran talousgurut. Tämän vuoksi on mielenkiintoista huomata, että kyselyn

kohdentamisesta huolimatta naisten vastausinto jäi miehiä alhaisemmaksi. Tulosten perusteella voisi todeta, että kyselytutkimuksen aihepiiri kiinnostaa keskimäärin enemmän miehiä kuin naisia.

Vastaajien korkein koulutus

Koulutuksen suhteen vastaajille tarjottiin seitsemän eri vastausvaihtoehtoa. Vaihtoehtoina olivat peruskoulu, ammattikoulu, lukio/ylioppilastutkinto, alempi korkeakoulututkinto, ylempi korkeakoulututkinto ja lisensiaatin tai tohtorin tutkinto. Lisäksi vastaajilla oli mahdollisuus valita vaihtoehto ”Minulla ei ole koulutusta lainkaan”. Yksikään vastaaja ei valinnut tätä vaihtoehtoa, toisin sanoen kaikilla vastaajilla oli jokin koulutus. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien koulutustausta on esitetty graafisesti Kuviossa 5. Vastaajien koulutustausta. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Korkein koulutuksesi?
240 vastausta

Kuvio 5. Vastaajien koulutustausta

Vastaajien keskuudessa korostuivat korkeakoulututkinnon suorittaneet vastaajat. Kaikista vastaajista karkeasti sanottuna melkein kolme neljästä (73,3 %) oli suorittanut joko alemman tai ylemmän korkeakoulututkinnon. Ylempi korkeakoulututkinto oli 43,3 % osuudella alemmaa korkeakoulututkintoa suosituampi, jonka osuus oli 30,0 %. Lukumäärältään nämä vastasivat 104 ja 72 henkilöä ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneiden eduksi.

Toisen asteen tutkinnoista lukio/ylioppilastutkinto löytyi 15,0 % vastaajista eli 36 henkilöltä. Ammattikoulututkinnon suorittaneet olivat edellistä ryhmää hiukan vähemmän edustettuna 7,5 % vastaajien osuudella eli 18 henkilöllä. Lisensiaatin tai tohtorin tutkinnon oli suorittanut 3,7 % vastaajista eli 9 henkilöä. Yksi vastaaja ilmoitti korkeimmaksi koulutukseksi peruskoulun, joka vastasi 0,4 % kokonaisjoukosta.

Koulutustaustaan peilaten kyselytutkimuksen aihepiiri kiinnosti eniten korkeasti koulutettuja. Kun alemman ja ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneiden joukkoon lisätään lisensiaatin tai tohtorin tutkinnon suorittaneet, voidaan todeta lähes neljän viidestä vastaajasta olevan korkeasti koulutettu (77,0 %). Hiukan yli viidesosalla vastaajista (22,5 %) oli toisen asteen tutkinto korkeimpana koulutuksena. Toisen asteen tutkinnoista lukio/ylioppilastutkinto oli ammattikoulua kaksi kertaa yleisempi (15 % vrt. 7,5 %).

5.2 Sijoittajien kiinnostus ja syyt sijoitusyhtiön perustamiselle

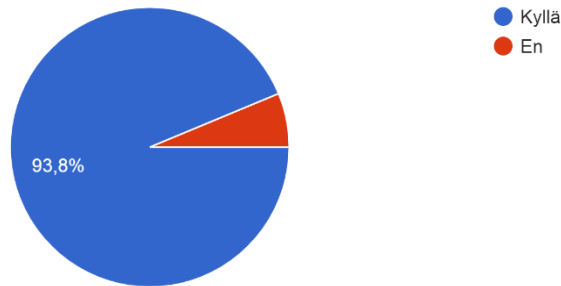
Taustatiedot täytettyään sijoittajat pääsivät vastaamaan varsinaisiin tutkimuskysymyksiin. Tässä alaluvussa esitetään neljän ensimmäisen tutkimuskysymyksen vastaukset ja analysoidaan niitä. Alalukuun ryhmiteltyjen tutkimuskysymysten teemat liittyvät keskeisesti sijoittajien tietämykseen sijoitusyhtiöistä ja siihen, onko vastaaja harkinnut erinäisten syiden johdosta sijoitusyhtiön perustamista.

Tiedätkö mikä on sijoitusyhtiö?

Ensimmäisenä tutkimuskysymyksenä selvitettiin, tietävätkö vastaajat mikä on sijoitusyhtiö. Tähän kysymykseen sijoittajille annettiin hyvin yksinkertaiset vastausvaihtoehdot, valita joko ”Kyllä” tai ”Ei”. Tarkat prosenttiosuudet olivat ”Kyllä” vastauksella 93,8 %, joka oli yhteensä 225 henkilöä. ”Ei” -vastauksen antoi yhteensä 15 henkilöä eli 6,3 % vastaajista. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien tietämystä sijoitusyhtiöstä käsitteenä on esitetty graafisesti Kuviossa 6. Käsitteen sijoitusyhtiö ymmärrys. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Tiedätkö mikä on sijoitusyhtiö?
240 vastausta

Kuvio 6. Käsitteen ”sijoitusyhtiö” ymmärrys

Yli yhdeksän vastaajaa kymmenestä tiesi mitä sijoitusyhtiöllä tarkoitetaan. ”Ei” -vastauksen antaneiden osalta (yhteensä 15 henkilöä) tuloksista löytyi seuraavanlaista taustatiedotdataa. Ikähaarukan suhteen ”ei”-vastauksen antaneista 4 henkilöä edustivat 20-29 -vuotiaita, 30-39 -vuotiaiden ja 40-49 vuotiaiden osalta molemmissa ryhmissä oli 3 henkilöä ja 5 henkilöä kuuluivat 50-59 vuotiaisiin. Sukupuolen osalta naisista 11 ja miehistä 4 eivät tienneet sijoitusyhtiön käsitettä.

Koulutuksen näkökulmasta tarkasteltuna seitsemällä ”ei”-vastaajalla oli ylempi korkeakoulututkinto. Tämä vastaa noin puolta kaikista ”ei”-vastaajista. Muiden ”ei”-vastaajien osalta tutkinnot jakautuvat seuraavasti: 1 henkilö ilmoitti olevansa lisensiaatti/tohtori, 2 henkilöä kertoivat omaavansa alemman korkeakoulututkinnon, 2 henkilöä olivat käyneet ammattikoulun ja 3 henkilöä suorittaneet lukion/ylioppilastutkinnon. Keskimääräinen ”ei” -vastauksen antanut on karrikoidusti 50-59 -vuotiaiden ikäryhmään kuuluva nainen, joka on varustettu ylemmällä korkeakoulututkinnolla.

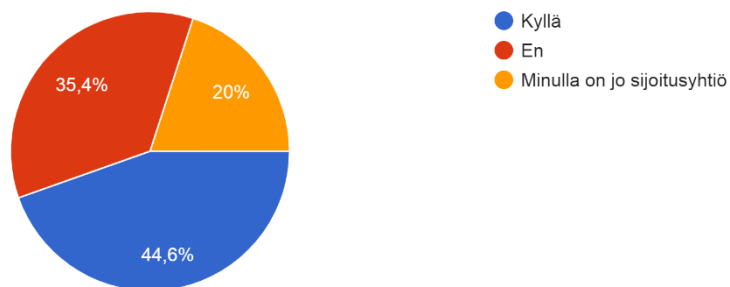
Oletko harkinnut sijoitusyhtiön perustamista?

Toisena tutkimuskysymyksenä selvitettiin ovatko vastaajat harkinneet sijoitusyhtiön perustamista. Ennen vastausvaihtoehtoja sijoittajille tiivistettiin muutamalla lauseella sijoitusyhtiön käsite, jotta vastaajat varmasti ymmärsivät, mitä sijoitusyhtiön käsitteellä tässä

tutkimuksessa tarkoitettiin. Vastausvaihtoehtoina olivat ”Kyllä”, ”En” ja ”Minulla on jo sijoitusyhtiö”.

”Kyllä” -vastaus oli selkeästi suosituin ja tämän vastauksen antoi yhteensä 107 henkilöä, mikä vastasi 44,6 % kokonaisotannasta. Toiseksi suosituin vastausvaihtoehto oli ”En”, jonka puolesta ilmoitti 85 henkilöä eli 35,4 % vastaajista. Vastaajista 20,0 %:lla eli lukumääräisesti 48 henkilöllä oli jo entuudestaan sijoitusyhtiö. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien kiinnostusta sijoitusyhtiön perustamiselle on esitetty graafisesti Kuviossa 7. Kiinnostus sijoitusyhtiön perustamiseen. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Sijoitusyhtiö on yhtiömuotoinen yritys, jonka avulla sijoittaja (yhtiön osakas) kanavoi arvopaperi- ja muun sijoitustoimintansa, esimerkiksi asuntosijoitt...een. Oletko harkinnut sijoitusyhtiön perustamista?
240 vastausta

Kuvio 7. Kiinnostus sijoitusyhtiön perustamiseen

Sijoittajista suurin osa, lähestulkoon joka toinen, oli harkinnut sijoitusyhtiön perustamista. Kyselytutkimuksen avulla on siis onnistuttu tavoittamaan hyvin sijoitusyhtiöasioista kiinnostuneita henkilöitä, jotka miettivät sijoitusyhtiön perustamista tulevaisuudessa. Erityisesti oli ilo huomata, että vastaajien joukkoon oli saatu viidennes sellaisia henkilöitä, joilta sijoitusyhtiö löytyi entuudestaan. Kaksi kolmesta vastaajasta oli siis jollain tasolla joko harkinnut tai jo tehnyt peliliikkeitä sijoitusyhtiön perustamisen suhteen.

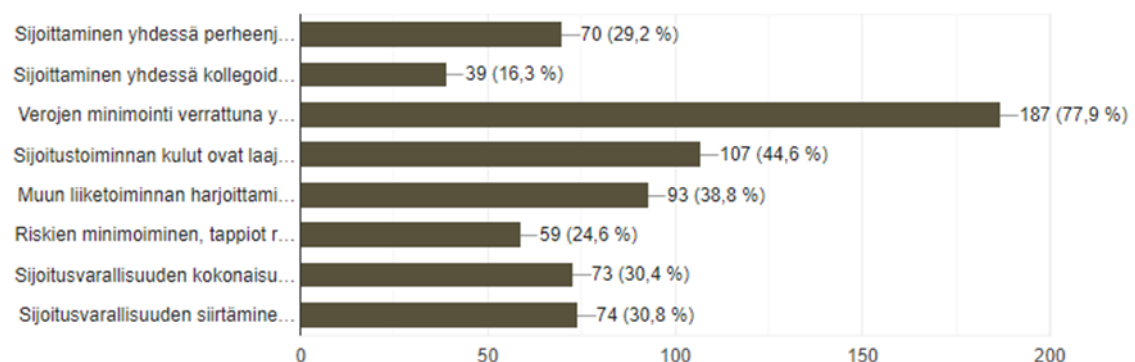
Reilu kolmannes vastaajista ei ollut aikaisemmin miettinyt sijoitusyhtiön perustamista. ”Ei”-vastanneiden osalta olisi mielenkiintoista selvittää, muuttuiko heidän asenteensa sijoitusyhtiöitä kohtaan. Kuinka moni heistä harkitsee tulevaisuudessa sijoitusyhtiön perustamista vartenotettavana sijoittamisen muotona?

Mitkä syyt saivat/saisivat sinut perustamaan sijoitusyhtiön?

Kolmannessa tutkimuskysymyksessä sijoittajille annettiin raksitettavaksi kahdeksan vaihtoehtoista syytä, jotka saivat/saisivat vastaajan perustamaan sijoitusyhtiön. Kysymyksen yhteydessä vastaaja pystyi halutessaan raksittamaan ehdotetuista vaihtoehtoista yhden tai useamman hänelle sopivan vaihtoehdon. Mikäli vastaaja ei löytänyt mieluista vaihtoehtoa, hän pystyi perustelemaan vastaustaan avoimella kommenttikentällä. Vastausvaihtoehdot ovat kokonaisuutena nähtävissä pro gradu -tutkielman liitteessä 1. Vastaajien syitä sijoitusyhtiön perustamiselle on esitetty graafisesti Kuviossa 8. Syyt sijoitusyhtiön perustamiseen. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Mitkä syyt saivat/saisivat sinut perustamaan sijoitusyhtiön? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehtoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla.

240 vastausta

Kuvio 8. Syyt sijoitusyhtiön perustamiseen

Tuloksia analysoidessa havaitaan, että sijoittajien mielestä tärkein sijoitusyhtiön perustamista puoltava syy on verojen minimointi verrattuna yksityishenkilönä sijoittamiseen.

Tämä syy kohoaa selkeästi ylitse muiden vastausvaihtoehtojen. Vastaajista liki neljä viidestä (77,9 %) eli 187 henkilöä valitsi tämän vaihtoehdon. Toiseksi eniten kannatusta saanut syy, sijoitustoiminnan kulut ovat laajemmin verovähennyskelpoisia, liittyy myös vahvasti verotusseikkoihin. Sijoittajista lähes joka toinen (44,6 %) eli 107 henkilöä valitsi tämän vaihtoehdon. Verotusseikat kohoavat siis sijoittajien tärkeimmiksi kriteereiksi.

Kolmanneksi eniten klikkauksia saanut syy on muun liiketoiminnan harjoittaminen sijoitustoiminnan rinnalla, jonka on päätynt valitsemaan 93 henkilöä eli 38,8 %. Sijoittajat haluavat hyödyntää osakeyhtiötä sijoittamisen rinnalla muuhun yhtiötoimintaan. Seuraavaksi suosituimmat syyt ovat keränneet suhteellisen saman verran vastauksia. Nämä liittyvät varallisuuden siirtämiseen verotehokkaasti jälkipolville (74 henkilöä, 30,8 %) ja sijoitusvarallisuuden helpompaan hallintaan (73 henkilöä, 30,4 %).

Vajaa kolmannes vastaajista (29,2 %) eli 70 henkilöä haluaa harjoittaa sijoitusyhtiötoimintaa perheenjäsenten tai sukulaisten kesken. Arviolta neljännes vastaajista (24,6 %) eli 59 henkilöä arvostaa riskien minimoimista, sillä sijoitusyhtiössä tappiot pystytään rajaamaan vain yhtiöön sijoitettuihin varoihin. Vähiten kiinnostusta herätti sijoittaminen yhdessä kollegoiden tai ystävien kesken. Tämän vaihtoehdon koki houkuttelevana 39 henkilöä eli 16,3 % kokonaisjoukosta.

Seuraavaksi käsitellään vastaajien vapaamuotoisia kommentteja muista syistä, mitkä saivat/saisivat sijoittajan perustamaan sijoitusyhtiön. Seitsemällä ihmisellä oli kommentteissa omanlaisensa tarina siitä, miten aiemmin liiketoimintatarkoituksessa ollut yhtiö oli muuttunut ajansaatossa sijoitusyhtiöksi. Pääasiassa näin oli käynyt yhtiön omistajan eläköidyttyä tai liiketoiminnan lopetuksen tai myymisen johdosta.

Kaksi vapaamuotoista kommenttia käsittelevät sijoitusyhtiön perustamista varallisuuden piilottamisen näkökulmasta. Henkilökohtaisesti tehdyt sijoitukset voivat rokottaa opiskelijan saamia asumis- ja opintotukia. Vastaajat haluaisivatkin hyödyntää sijoitusyhtiön

omistusrakennetta varallisuuden peittämiseen, jotta ovat oikeutettuja Kelan maksamiin etuuksiin.

Eräs kommentoija totesi sijoitusyhtiön perustamisen olevan paikallaan, mikäli pääomatulojen verotusta kiristetään entisestään. Toinen kommentoija puolestaan oli huolissaan omista lainansaantimahdollisuuksistaan ja olisi halunnut parantaa niitä sijoitusyhtiötä hyödyntämällä. Hänellä oli henkilökohtaisessa omistuksessa viisi asuntoa, eikä pankki lainoittanut enää enempää. Yhtiön kautta lainansaantimahdollisuuksia voisi vielä löytyä.

Poimintoja muista sijoittajien vapaamuotoisista kommenteista. Kommenteista on korjattu mahdolliset kielioppivirheet.

”Avoliitto, toisella rintaperillisiä. Osakeyhtiö antaa turvan, jos toinen kuolee. Yhtiöön ei pääse muut kiinni edes perintökaassa ilman, että päätäntävalta pysyy toisella omistajalla. Osakassopimus vielä lisäksi turvaamaan odottamattomat tilanteet.”

”Sijoitustoiminnan yhtiöittämisen ensisijaisena etuna pidän kokonaisvaltaista toiminnan tuottojen optimointia. Sijoitusyhtiö tarjoaa tähän monipuolisemman keinovalikoiman verrattuna sijoittamiseen suoraan yksityishenkilönä. Monipuolisemmat verosuunnittelu-mahdollisuudet ovat yksi keskeisimmistä sijoitusyhtiön laajemman keinovalikoiman tarjoamista eduista.”

”Varallisuuden kasvattaminen pitkällä aikavälillä ja henkilösidonnaisuuden (minä) poistaminen. Sijoitusyhtiö tuo henkisesti ammattimaisuutta ja jossain vaiheessa muiden henkilöiden palkkaaminen voi tulla kyseeseen.”

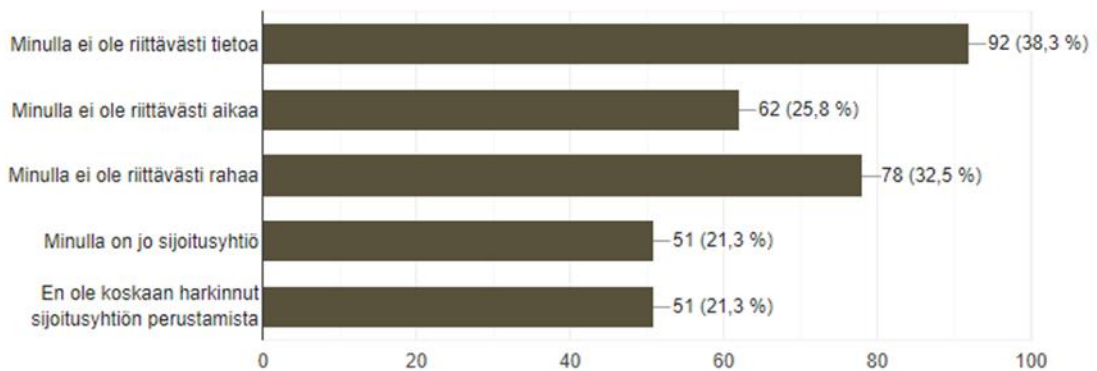
Minkä takia et ole perustanut sijoitusyhtiötä?

Neljännessä tutkimuskysymyksessä sijoittajat pääsivät raksittamaan vaihtoehtoisia syitä, minkä vuoksi henkilö ei ole perustanut sijoitusyhtiötä. Kysymyksen yhteydessä vastaaja

pystyi halutessaan raksittamaan ehdotetuista vaihtoehtoista yhden tai useamman hänelle sopivan vaihtoehdon. Mikäli vastaaja ei löytänyt mieluista vaihtoehtoa, hän pystyi perustelemaan vastaustaan avoimella kommenttikentällä. Vastausvaihtoehdot ovat kokonaisuutena nähtävissä pro gradu -tutkielman liitteessä 1. Vastaajien syitä sijoitusyhtiön perustamatta jättämiselle on esitetty graafisesti Kuviossa 9. Syyt sijoitusyhtiön perustamatta jättämiselle. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Jos olet harkinnut sijoitusyhtiön perustamista, minkä takia et ole perustanut sitä vielä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehtoista sopivaa, voit perustella vastauksesi seuraavalla sivulla.

240 vastausta

Kuvio 9. Syyt sijoitusyhtiön perustamatta jättämiselle

Tuloksia analysoidessa huomataan, että vastaajien ilmoittama yleisin syy, minkä takia sijoitusyhtiötä ei ole perustettu on puutteellinen tietämys sijoitusyhtiötoiminnasta. Prosenttiosuudeltaan vastausvaihtoehdon on valinnut 38,3 %, mikä vastaa 92 henkilöä. Seuraavaksi suosituin syy liittyi vastaajan taloudelliseen tilanteeseen. Yhteensä 78 henkilöä eli 32,5 % kokivat, ettei heillä ole riittävästi varallisuutta sijoitusyhtiön perustamiseen. Ajan puutteen vuoksi sijoitusyhtiötä ei ole perustanut 62 henkilöä, mikä vastaa 25,8 % kokonaisotannasta.

”Minulla on jo sijoitusyhtiö” -vaihtoehdon on raksittanut 21,3 % vastaajien kokonaisjoukosta. Toisin sanoen sijoitusyhtiö löytyy entuudestaan 51 henkilöltä. Täsmälleen

samansuuruinen joukko vastaajista on valinnut vaihtoehdon ”En ole koskaan harkinnut sijoitusyhtiön perustamista”. Lukujen osalta tämä tarkoittaa 21,3 % eli 51 henkilöä.

Suurin osa kommentoijista eli 15 henkilöä lähestyvät asiaa sijoittajan tämänhetkisen nettovarallisuuden näkökulmasta. Sijoitusomaisuuden koetaan olevan niin vähäistä, ettei sijoitusyhtiön mukanaan tuoma byrokratia kuten kirjanpitovelvollisuus ole vaivan arvoisen. Moni toteaaakin olevan tyytyväinen nykytilanteeseen, jossa henkilökohtaisesti sijoittavan on mahdollista hyödyntää jonkin verran kulujen vähennysmahdollisuuksia sekä hankintameno-olettamaa.

Juuri perustettavan sijoitusyhtiön laina-asioita pohdiskeli muutama kommentoija. Eräs kommentoija mainitseekin, että hänellä on parhaillaan haasteita saada ostetuksi ensimmäiset asunnot tyhjään firmaan. Yrityksen tulisikin olla vakavaraisempi, jotta lainansaantimahdollisuudet olisivat paremmalla tolalla. Sen sijaan kaksi kommentoijaa ovat sitä mieltä, että olemassa olevan varallisuuden siirtäminen sijoitusyhtiöön (etenkin asuntojen kohdalla) ei ole kannattavaa. Tästä aiheutuu sijoittajille epäedullisia luovutusvoittoja tai varainsiirtoveroja, joten on parempi jatkaa sijoittamista henkilökohtaisesti.

Muutama kommentoija kertoi olevansa huolissaan sijoitusyhtiötoiminnan vaikutuksista työttömyysturvaan. Sijoitusyhtiön omistamisen pelätään vaikuttavan negatiivisesti työttömyysturvaan työttömyysjakson pitkittyessä. Toiset kaksi kommentoijaa puolestaan kirjoittivat uskalluksen puutteen olevan syy jättää sijoitusyhtiö perustamatta. Kiinnostusta löytyisi, mutta uskallusta ei. Sijoitusyhtiöön liittyvät riskit pelottavat.

Poimintoja muista sijoittajien vapaamuotoisista kommenteista. Kommenteista on korjattu mahdolliset kielioppivirheet.

”Saavutettu veroetu jäisi liian pieneksi suhteessa yhtiön perustamiseen ja ylläpitämiseen liittyviin taloudellisiin ja ajallisiin panostuksiin. Lisähaasteena potentiaalinen

kaksinkertainen verotus, mikäli varoja tarvitsisi nostaa yhtiöstä äkillisesti omaan käyttöön ja sijoituslainaa saa yleisesti ottaen edullisemmin omissa kuin firman nimissä.”

”Suomessa on poliittinen riski liittyen listaamattomien yhtiöiden verotukseen.”

”Kaikkien erojen selvittäminen sijoitusyhtiön ja yksityishenkilönä sijoittamisen välillä konkreettisella tasolla ei ole ollut riittävän helppoa ja nopeaa. Selkeä lista kaikista muuttuvista asioista kiinnostaisi ja helpottaisi päätöksen tekoa.”

5.3 Sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio, lähteet ja kanavat

Kyselytutkimuksen kolme viimeistä kysymystä liittyivät sijoitusyhtiötoiminnasta löytyvään informaatioon. Tässä alaluvussa tarkastelu on sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevässä informaatiossa, lähteissä ja kanavissa. Onko informaatiota riittävästi sijoittajien ulottuvilla sekä millaista informaatiota ja mistä lähteistä/kanavista tietoa haluttaisiin saada. Seuraavaksi käsitellään kysymys kerrallaan sijoittajien vastaukset ja analysoidaan niitä.

Koetko löytäneesi riittävästi informaatiota sijoitusyhtiöistä?

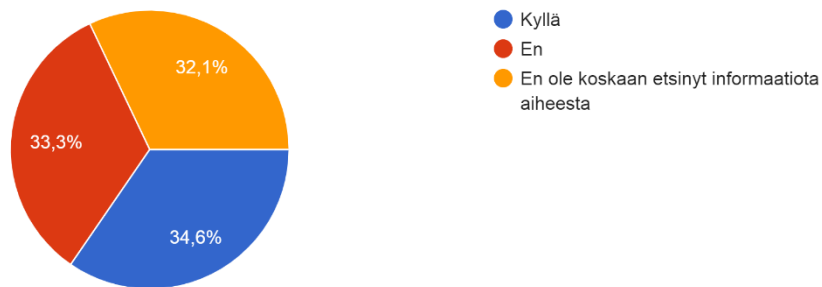
Viidennessä kysymyksessä kartoitettiin sijoittajien mielipiteitä sen suhteen, kokivatko he löytäneensä riittävästi informaatiota sijoitusyhtiöistä. Tutkimuskysymyksen yhteydessä vastaajille annettiin kolme vaihtoehtoa ”Kyllä”, ”En” ja ”En ole koskaan etsinyt informaatiota aiheesta”. Kaikki kolme vastausvaihtoehtoa jakautuivat hyvin tasaisesti vastaajien kesken, sillä jokainen vaihtoehto on saanut osakseen keskimäärin kolmanneksen äänistä.

”Kyllä” -vastaus sai kaikista suurimman prosenttiosuuden 34,6 % eli tätä vastausta puolsi yhteensä 83 henkilöä. Toiseksi suosituin vastausvaihtoehto oli ”En” -vastaus, jonka oli valinnut 33,3 % eli 80 henkilöä. Vähiten kannatusta sai vaihtoehto ”En ole koskaan etsinyt informaatiota aiheesta”, jonka valitsi 32,1 % kaikista vastaajista eli 77 henkilöä. Kaikki vastaajat yhteensä edustavat lukua 100 %. Vastaajien sijoitusyhtiöistä löytämää

informaatiota on esitetty graafisesti Kuviossa 10. Sijoitusyhtiöistä löytyvä informaatio. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Koetko löytäneesi riittävästi informaatiota sijoitusyhtiöistä?
240 vastausta

Kuvio 10. Sijoitusyhtiöistä löytyvä informaatio

Saatu tutkimustulos on varsin mielenkiintoinen, sillä vastaajien äänet ovat jakautuneet tasaisesti annettujen vaihtoehtojen kesken. Niukka enemmistö koki, että informaatiota on löytynyt riittävästi. Tämä todennäköisesti johtuu siitä, että yleisesti ottaen kyselyyn osallistuneiden ennakkotiedot sijoitusyhtiöasioista olivat hyvällä tolalla. Tasan kolmannes vastaajista totesi saatavilla olevan liian vähän informaatiota. Hiukan vajaa kolmannes ei ollut koskaan etsinyt tietoa aiheesta. Sijoitusyhtiön perustaminen on kenties monelle vielä niin kauaskantoinen ajatus, että aiheeseen ei ole sen tarkemmin perehdytty.

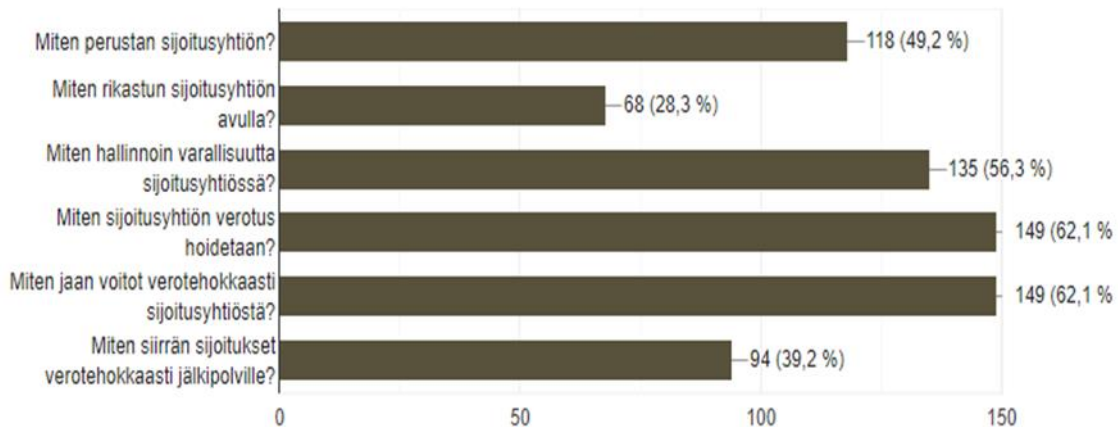
Millaista informaatiota toivoisit saavasi sijoitusyhtiöistä?

Kuudennessa tutkimuskysymyksessä sijoittajia pyydettiin rakensittamaan kuudesta eri teemasta mielenkiintoisimmat, joista vastaaja toivoi löytävänsä sijoitusyhtiöaiheista informaatiota. Kysymyksen yhteydessä vastaaja pystyi halutessaan rakensittamaan ehdotetuista vaihtoehtoista yhden tai useamman hänelle sopivan vaihtoehdon. Mikäli vastaaja ei löytänyt mieluista vaihtoehtoa, hän pystyi perustelemaan vastaustaan avoimella kommenttikentällä. Vastausvaihtoehdot ovat kokonaisuutena nähtävissä pro gradu -tutkielman liitteessä 1. Vastaajien toiveita sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevästä informaatiosta on

esitetty graafisesti Kuviossa 11. Sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Millaista informaatiota toivoisit saavasi sijoitusyhtiöistä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot.
Jos et löydä näistä vaihtoehdoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla.

240 vastausta

Kuvio 11. Sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevä informaatio

Tuloksista nähdään, että annetuista vaihtoehdoista sijoittajia eniten kiinnostaa saada informaatiota teemoista ”Miten sijoitusyhtiön verotus hoidetaan?” ja ”Miten jaan voitot verotehokkaasti sijoitusyhtiöstä?”. Nämä molemmat vaihtoehdot ovat saaneet kumpikin 149 henkilön äänet eli 62,1 %. Seuraavaksi eniten sijoittajia kiinnostaa tietää aiheesta ”Miten hallinnoin varallisuutta sijoitusyhtiössä?”, jonka on valinnut 135 henkilöä eli 56,3 %.

Arviolta joka toinen vastaaja on kiinnostunut saamaan tietoa aiheesta ”Miten perustan sijoitusyhtiön?”, sillä tämän vastauksen on valinnut 49,2 % eli 118 henkilöä. Vastaajien joukosta 39,2 % eli 94 henkilöä on kiinnostunut kartuttamaan tietämystään aiheesta ”Miten siirrän sijoitukset verotehokkaasti jälkipolville?”. Kaikista vähiten vastaajien keskuudessa on halukkuutta saada tietoa ”Miten rikastun sijoitusyhtiön avulla?” -teemasta. Tämän vaihtoehdon on valinnut 68 henkilöä eli 28,3 % vastaajista.

Sijoittajien kommenteista käy ilmi, että kaikista toivotuin informaatio koski sijoitusyhtiön käytännön toimia esimerkiksi kirjanpitoa. Sijoitusyhtiön kirjanpidosta halutaan ensisijaisesti tietää, miten kirjanpidon tekeminen onnistuisi sijoittajalta itseltään. Toiseksi eniten kommenttien aihepiiri koski sijoitusyhtiön rahoitusmahdollisuuksia. Neljä kommentoijaa kokivat, että sijoitusyhtiön rahoitusmahdollisuuksista kertova tieto on hankalasti saatavilla. Pankit osaavat auttaa jonkun verran näissä asioissa, mutta iso osa tiedosta selviää vasta ”kantapään kautta” konkretian iskiessä vasten kasvoja.

Muutama kommentoija haluaisi spesifimpää informaatiota sijoitusyhtiötoiminnan eduista. Eduista halutaan tietää etenkin siitä näkökulmasta, mitä paremmuutta sijoitusyhtiön kautta omistamisessa on saavutettavissa verrattuna henkilökohtaiseen omistukseen. Yksi kommentti käsittelee sijoitusyhtiön omistamisen vaikutuksia työttömyysturvaan. Henkilö kokee, ettei ole aikaisemmin törmännyt luotettavaan informaatioon siitä, mikä vaikutus sijoitusyhtiön omistamisella on työttömyysetuuksiin.

Yhdessä kommentissa toivottiin vähän pidemmälle jalostunutta informaatiota sijoitusyhtiöasioista. Kommentoijaa kiinnostaisi saada tietoa sijoitusyhtiötoiminnan laajentamisesta ja kehittämisestä. Kaksi kommentin jättänyttä olivat kiinnostuneita kartuttamaan ymmärrystä siitä, miten nykyisen omaisuuden saisi siirrettyä mahdollisimman matalin kustannuksin sijoitusyhtiöön. Lisäksi eräs kommentoija oli halukas ymmärtämään sijoitetun vapaan oman pääoman rahaston eli SVOP-rahaston toimintaperiaatteet ja hyödyt sijoitusyhtiötoiminnassa.

Poimintoja muista sijoittajien vapaamuotoisista kommenteista. Kommenteista on korjattu mahdolliset kielioppivirheet.

”Simppele lista, joka ei keskity vain yhteen yksityiskohtaan vaan kattaa lyhyesti kaikki muutokset, jotka sijoitusyhtiön perustaminen toisi tullessaan. Jos haluan tarkempia yksityiskohtia, löydän ne todennäköisesti itsekin mutta kokonaiskuvan muodostaminen tuntuu haastavalta.”

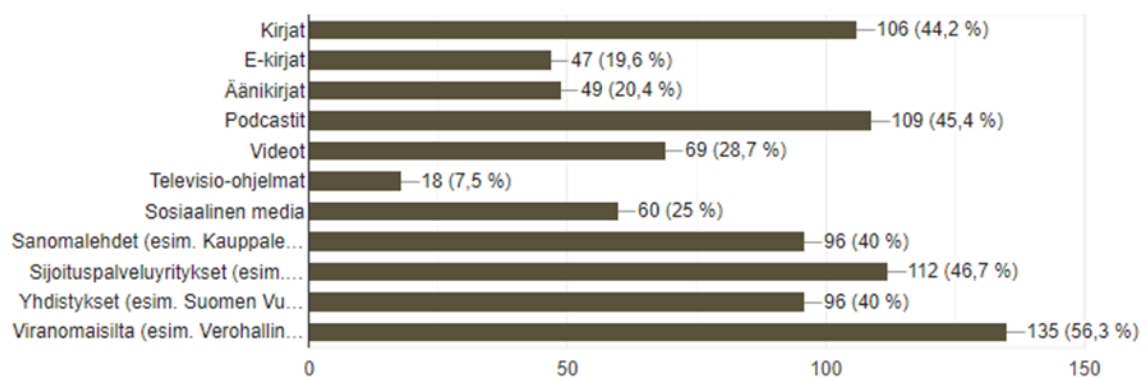
”Verotuksen ja perustamisen osalta tietoa löytyy helposti. Käytännön järjestelyiden ja juoksevan liiketoiminnan hoitamisen osalta kirjallisuutta on taas vähemmän saatavilla.”

Mistä kanavista/lähteistä haluaisit mieluiten saada informaatiota sijoitusyhtiöistä?

Viimeisessä tutkimuskysymyksessä selvitettiin, mistä kanavista sijoittajat haluaisivat mieluiten saada informaatiota sijoitusyhtiöasioista. Kysymyksen yhteydessä vastaaja pystyi halutessaan rakensittamaan ehdotetuista vaihtoehtoista yhden tai useamman hänelle sopivan vaihtoehdon. Mikäli vastaaja ei löytänyt mieluista vaihtoehtoa, hän pystyi perustelemaan vastaustaan avoimella kommenttikentällä. Vastausvaihtoehdot ovat kokonaisuutena nähtävissä pro gradu -tutkielman liitteessä 1. Vastaajien toiveita informaation lähteiden ja kanavien suhteen on esitetty graafisesti Kuviossa 12. Lähteet ja kanavat sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevälle informaatiolle. Kuvio on luotu Google Forms -sovelluksella.

Mistä kanavista haluaisit mieluiten saada informaatiota sijoitusyhtiöistä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehtoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla.

240 vastausta

Kuvio 12. Lähteet ja kanavat sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevälle informaatiolle

Tulosten perusteella toivotuin kanava sijoitusyhtiöitä käsittelevälle informaatiolle ovat viranomaiset, esimerkiksi Verohallinto. Vastaajista 135 henkilöä eli 56,3 % on päättänyt valitsemaan tämän vaihtoehdon. Toiseksi eniten informaatiota toivottiin sijoituspalveluyrityksiltä, esimerkiksi Nordnetiltä tai omalta pankilta. Vastaajista 112 henkilöä eli 46,7 % on antanut äänensä tälle vaihtoehdolle.

Sijoitusyhtiöaiheisia podcasteja toivoi 109 henkilöä, mikä vastaa 45,4 % kyselyyn osallistuneista. Lähes yhtä paljon kannatusta olivat saaneet tavalliset kirjat, joita toivoi 44,2 % vastaajista eli 106 henkilöä. Informaatiota yhdistyksiltä, esimerkiksi Suomen Vuokranantajilta, Suomen Osakesäästäjiltä tai Suomen Yrittäjiltä, toivoi yhteensä 96 henkilöä, mikä oli prosentteina tasan 40 %. Täsmälleen samaisiin prosenttiosuuksiin eli 40 % ja 96 henkilön verran kannatusta saivat talousteemaiset sanomalehdet, kuten Kauppalehti ja Talouselämä.

Sijoitusyhtiöihin liittyvät videot informaation lähteenä kiinnostivat 69 henkilöä eli 28,7 % vastaajista. Sosiaalisesta mediasta tietoa haluaisi saada neljännes vastaajista (25 %) eli 60 henkilöä. Äänikirjoja kannatti 49 henkilöä eli 20,4 %. Sähköiset E-kirjat saivat hiukan vähemmän ääniä ja niitä toivoi 47 henkilöä, mikä vastasi 19,6 %. Kaikista pienimmän prosenttiosuuden sai osakseen sijoitusyhtiöaiheiset televisio-ohjelmat, joita toivoi vain 7,5 % vastaajien joukosta eli 18 henkilöä.

Sijoittajien vapaamuotoisissa kommentteissa nostettiin esille muutamia vastausvaihtoehdoissa mainitsemattomia kanavia ja lähteitä. Kommenttien jättäneiden kesken kaikista toivotuin informaatioväylä on yleisesti ottaen internet. Muutama kommentoija on yksilöinyt asiaa tarkemmin ja toiveena olisi löytää netistä tietoa sijoitusyhtiöaiheisista artikkeleista, julkaisuista ja foorumeilta.

Sijoitusyhtiöaiheisia blogeja haluaisi lukea neljä henkilöä. Blogit voisivat olla joko sijoitusyhtiöihin erikoistuneiden sivujen kirjoittamia tai yksityishenkilöiden blogeja, joissa bloggaajat jakaisivat omakohtaisia kokemuksiaan. Vaikka kyselyn vaihtoehdoissa oli

annettuna ”Video” -vaihtoehto, on kolmessa kommentissa korostettu YouTube -kanavaa informaation lähteenä. YouTube nähdään kommentoijien keskuudessa erinomaisena väylänä opiskella sijoitusyhtiötietoutta.

Kaksi vastaajaa kertoivat haluavansa lukea sijoitusyhtiöaiheisia ammatti- ja aikakauslehtiä. Toiset kaksi henkilöä olisivat valmiit kääntymään erilaisten asiantuntijoiden puoleen sijoitusyhtiöasioissa. Nämä asiantuntijat voisivat olla joko yksityisiä veroasiantuntijoita tai osaavia juristeja. Yksi henkilö kommentoi toivovansa sijoitusyhtiötoimintaan fokusoitunutta Facebook-ryhmää tiedonjako ja -saanti kanavana. Yksi vastaaja halusi saada informaatiota sähköpostin välityksellä. Tällä tarkoitettaneen sähköpostitse lähetettävää uutiskirjeen tapaista informaatiota.

Poimintoja muista sijoittajien vapaamuotoisista kommenteista. Kommenteista on korjattu mahdolliset kielioppivirheet.

”Pääsääntöisesti en maksa asioista, joista en ole varma onko niistä minulle hyötyä, joten tiedon pitäisi olla ilmaiseksi saatavilla.”

”Yhteiskunnan rahoitus olisi tarpeen, että saataisi lisää suomenkielistä materiaalia.”

”Toivoisin <https://www.sijoitusyhtio.net/> tyyppisiä kanavia, joissa edistyksellisempiä ja ajankohtaisia mm. lainsäädännön ja verotuksen viimeaikaisiin ja tuleviin muutoksiin liittyviä kysymyksiä käytännöllisellä tavalla.”

”Pankkien tulisi tarjota konsultaatiopalvelua sijoitusyhtiön perustamiseen private banking asiakkailleen.”

Vapaa sana -kenttä

Vapaa sana -kenttään kyselytutkimuksen vastaajat saivat kirjoittaa omia ajatuksiaan koskien pro gradu -tutkielman aihepiiriä, sijoitustoiminnan yhtiöittämistä. Tässä yhteydessä vastaajilla oli mahdollisuus jättää sähköpostiosoitteensa, mikäli he halusivat saada valmiin tutkielman luettavaksi sen valmistuttua.

Poimintoja sijoittajien vapaamuotoisista kommenteista. Kommenteista on korjattu mahdolliset kielioppivirheet.

”Olen ollut mukana perustamassa kahta sijoitusyhtiötä pelkästään asuntosijoittamiseen liittyen. Tietoa ja apuja on ollut aika hankalasti saatavilla. Mukana perustamisessa oli tilitoimisto mutta hieman kuitenkin epäilyttää, että menikö kaikki ihan parhaalla tavalla.”

”Jos on enemmän sijoitettavaa, löytyy useita vaihtoehtoja. Silloin sijoitusyhtiö voisi olla yksi nappula, muiden joukossa. Hajautus tässäkin asiassa toimii hyvin. En kuitenkaan itse antaisi nykyisen verotuslainsäädännön ohjata liikaa sijoitusmuotoani vain tiettyyn malliin, vaan muut asiat ohjaavat ensin ja verosuunnittelu tehdään vasta sen jälkeen. Toki verot kannattaa maksaa mahdollisimman myöhään, korkoa korolla ajatuksella.”

”Itsellä sijoitusyhtiön perustamisen aloittaminen vei kauan, 3-4 vuotta. Työn ohella koko ajan kuitenkin mietin ja suunnittelin asiaa. Oma yhtiöni aloitti toimintansa heinäkuussa 2021 ja kaikki perustamisessa sekä asioiden hoitamisessa on sujunut hyvin. Ainoa mikä harmittaa on, etten saanut aikaisemmin aikaiseksi yhtiön perustamista.”

”Sijoitusyhtiön verotehokkuus syntyy ajan kuluessa. Usein lasketaan vain auki yhden vuoden verotus ja verrataan sitä henkilöverotuspuoleen. Todellisuudessa 20 % veroasteella yrityksen kassaan jää enemmän rahaa, jolla taas voi tehdä lisää rahaa. Tehokkuus syntyy yli ajan, kun tuottoja ei nosteta vuosittain.”

6 Johtopäätökset

Tällä pro gradu -tutkielmalla oli kaksi keskeistä tutkimustavoitetta. Ensimmäisenä tutkimustavoitteena haluttiin selvittää sijoittajien tietoutta sijoitusyhtiötoiminnasta. Toisena tavoitteena pyrittiin rakentamaan mallit, joiden pohjalta voidaan tulkita, millaiselle sijoittajalle ja missä tilanteessa sijoitustoiminnan yhtiöittäminen on taloudellisesti kannattava omistusrakenne.

Samoin tutkimushypoteeseja oli kaksi kappaletta. Ensimmäisen hypoteesin mukaan sijoittajien saatavilla ei ollut riittävästi luotettavaa ja helposti omaksuttavaa tietoa sijoitusyhtiötoiminnasta. Toisen hypoteesin mukaan sijoitustoimintaa yhtiöittämällä sijoittajat tavoittelivat verotuksellisia etuja eli optimoivat verotustaan. Tutkimusongelmista ensimmäinen ratkaistiin empiirisen tutkimuksen avulla. Toinen tutkimusongelma ratkaistiin kirjallisuuskatsauksesta saatua informaatiota soveltamalla.

Pro gradu -tutkielman empiirinen osuus toteutettiin sijoittajille suunnattuna kvalitatiivisena kyselytutkimuksena. Saatujen tutkimustulosten perusteella voidaan todeta, että yleisesti ottaen sijoittajat ovat kiinnostuneita sijoitustoiminnan yhtiöittämisestä. Merkittävin syy sijoitusyhtiön perustamiselle on verotukselliset seikat. Tutkimustulosten mukaan sijoitustoimintaa yhtiöittämällä sijoittajat tavoittelevat ensisijaisesti verojen minimointia verrattuna yksityishenkilönä sijoittamiseen ja sijoitustoiminnan kulujen laajempaa verovähennyskelpoisuutta.

Keskeisimmät syyt siihen, minkä takia sijoitusyhtiö on jätetty perustamatta ovat sijoittajien puutteellinen ymmärrys ja tietous sijoitusyhtiötoiminnasta sekä liian vähäinen sijoitusomaisuus. Sijoitusyhtiötoiminnasta löytyvän informaation suhteen tutkimus tuotti hiukan ristiriitaisia signaaleita – kolmasosa löysi tietoa riittävästi, toinen kolmannes puolestaan ei ja viimeinen kolmannes ei ollut tietoa etsinyt. Kuitenkin sijoitusyhtiön perustamatta jättämisen yleisin syy oli tiedon puute, joten sijoitusyhtiötoimintaa käsittelevälle informaatiolle voidaan olettaa olevan tarvetta tulevaisuudessa.

Kirjallisuuskatsauksen ja esimerkkilaskelmien perusteella sijoitustoiminnan yhtiöittäminen soveltuu erityisesti sellaisille pitkäjänteisille sijoittajille, jotka haluavat vaurastua ajansaatossa merkittävästi sekä hajauttaa omaisuuttaan useampiin kohteisiin, kuten sijoitusasuntoihin ja arvopapereihin. Samalla sijoitusyhtiörakenne mahdollistaa hajauttamisen useamman omistajan kesken. Toisin sanoen sijoitusyhtiön laajemman omistusrakenteen ansiosta sijoitustoiminnassa voidaan jakaa useamman sijoittajan kesken sellaisia riskejä, joita yksittäisen sijoittajan ei olisi välttämättä järkevä ottaa. Osakeyhtiörakenteen ansiosta sijoitustoiminnan riskit ovat rajattavissa pelkästään yhtiöön sijoitettuihin varoihin.

Yhtiömuotoinen sijoittaminen on varteenotettava vaihtoehto tilanteessa, jossa sijoittajalla on aikomuksena harjoittaa muuta yhtiömuotoista liiketoimintaa sijoittamisen rinnalla. Erityisesti, mikäli henkilö tavoittelee ryhtymistä täysipäiväiseksi sijoittajaksi, tarjoutuu osakeyhtiön kautta mahdollisuus maksaa palkkaa itselle. Sijoitustoiminnan yhtiöittäminen toimii erinomaisena välineenä varallisuuden siirtämisessä jälkipolville. Kaiken kaikkiaan sijoittajan kokonaisvarallisuudella on merkitystä, sillä miljoonaomaisuuden hallinnointi ja siirtäminen on ehdottomasti kannattavampaa tehdä sijoitusyhtiörakenteen avulla.

Kokonaisverorasituksen näkökulmasta sijoitusyhtiön käyttäminen on pääsääntöisesti edullisempaa verrattuna henkilökohtaiseen sijoittamiseen. Kuitenkin esimerkkilaskelmista havaittiin, että mikäli sijoitusyhtiön nettovarallisuus on alhaisella tasolla, jäävät veroedut lähes olemattomiksi. Sijoitusyhtiön perustaminen ei ole kannattavaa, jos sijoittajan intresseissä ei ole kasvattaa yhtiön nettovarallisuutta pitkäjänteisesti ja isoin rahallisin panostuksin. Toisin sanoen sijoitustoiminnan yhtiöittäminen ei palvele piensijoittajaa, joka säästää maltillisesti muutamista kympeistä satasiin kuukaudessa. Lisäksi sijoitusyhtiön byrokratia ja juoksevat asiat vievät aikaa, joten yhtiöittäminen ei ole kannattavaa henkilölle, jolta ei löydy kiinnostusta perehtyä yritystoiminnan perusteisiin.

Tutkielman tulokset jättävät vielä runsaasti tilaa useille jatkotutkimusaiheille. Tämän tutkielman aihetta oli rajattu jättämällä tarkastelun ulkopuolelle sijoitusten omistaminen holding-yhtiörakennetta hyödyntämällä. Tulevissa tutkimuksissa voitaisiinkin huomioida holding-yhtiönäkökulma. Mahdollisessa tutkimuksessa voitaisiin esimerkiksi vertailla holding-yhtiön, sijoitusyhtiön ja henkilökohtaisen sijoittamisen keskinäistä paremmuutta. Vaihtoehtoisesti tuleviin tutkimuksiin voitaisiin ottaa mukaan kansainvälinen aspekti, esimerkiksi tutkimalla sijoitus- ja/tai holding-yhtiöiden perustamista ulkomaille verotehokkuuden näkökulmasta.

Lähteet

Blomqvist, A. & Malmivaara, T. (2016). *Osaakeyhtiön varojen jako ja verotus*. Talentum Pro.

Fasoúlas, E., Manninen, P. & Niiranen, V. (2019). *Sijoittajan verotus ja verosuunnittelu*. Alma Talent.

Finlex. (2021). *Osaakeyhtiölaki*. Noudettu 2021-07-24 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624#O2L6P17>

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2010). *Tutki ja kirjoita*. 15-16., uudistettu painos. Tammi.

Holopainen, T. (2019). *Yrityksen perustamisopas. Käytännön perustamistoimet*. 29., täydennetty painos. Hansaprint.

Immonen, R. & Nuolimaa, R. (2017). *Osaakeyhtiöoikeuden perusteet*. 3., uudistettu painos. Alma Talent.

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. (2014). *Osaakeyhtiön pääoman hallinta*. 2., uudistettu painos. Talentum.

Kaarto, M. (2015). *Sijoita asuntoihin! Aloita - kehity - vaurastu*. KM Growth Oy.

Kallunki, J-P., Martikainen, M. & Niemelä, J. (2019). *Ammattimainen sijoittaminen*. 8., uudistettu painos. Alma Talent.

Knuutinen, R. (2020). *Verosuunnittelun oikeudelliset ja yhteiskunnalliset rajat*. Alma Talent.

- Lindström, K. & Lindström, T. (2014). *Onnistu osakemarkkinoilla – Löydä osakemarkkinoiden myllerryksistä punainen lanka*. Talentum.
- Mäkeläinen, T. (2021). *Sosiaalisen median käyttö Suomessa 2021 iän mukaan*. Noudettu 2021-09-01 osoitteesta <https://mainiota.fi/sosiaalisen-median-kaytto-suomessa-2021-ian-mukaan/>
- Mäkinen, L. (2019). *Osakeyhtiö pienyhtiönä*. Mediapinta.
- Orava, J. & Turunen, T. (2013). *Osta, vuokraa, vaurastu*. Talentum.
- Ossa, J. (2020). *Tuloverolaki käytännössä. 2., uudistettu painos*. Alma Talent.
- Patentti- ja rekisterihallitus. (2021). *Kaupparekisterin käsittelymaksuhinnasto*. Noudettu 2021-07-24 osoitteesta <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/hinnasto/kasittelymaksut.html#perus>
- Pörssisäätiö. (2021). *Sijoittajan vero-opas 2021*. Noudettu 2021-06-18 osoitteesta https://www.porssisaatio.fi/wp-content/uploads/2021/01/vero_opas_2021_final.pdf
- Rantalainen. (2021). *Palkkaa vai osinkoa?* Noudettu 2021-07-17 osoitteesta <https://www.rantalainen.fi/julkaisut/artikkelit/palkkaa-vai-osinkoa/>
- Raunio, M., Romppainen, L., Ukkola, O. & Kotiranta, K. (2018). *Varojen jakaminen ja verotus osakeyhtiössä. 4., uudistettu painos*. ST-Akatemia.
- STT – Suomen Tietotoimisto. (2020). *Danske Bank: Suomalaisten usko omaan vaurastumiseensa on romahtanut parissa vuodessa*. Noudettu 2021-09-29 osoitteesta: <https://www.sttinfo.fi/tiedote/danske-bank-suomalaisten-usko-omaan->

vaurastumiseensa-on-romahtanut-parissa-vuodessa?publisherId=65472256&releaseId=69897413

Suomen Vuokranantajat. (2021). *Perustietoa asuntosijoittamisesta – Osakeyhtiön kautta sijoittaminen*. Noudettu 2021-06-08 osoitteesta <https://vuokranantajat.fi/asuntosijoittaminen/perustietoa-asuntosijoittamisesta/osakeyhtion-kautta-sijoittaminen/>

Talenom. (2015). *Palkkaa vai osinkoa?* Noudettu 2021-07-17 osoitteesta <https://www.talenom.fi/palkkaa-vai-osinkoa/>

Tilastokeskus. (2020). *Internetin käyttö medioiden seuraamiseen ja viestintään lisääntynyt*. Noudettu 2021-09-01 osoitteesta https://www.stat.fi/til/sutivi/2020/sutivi_2020_2020-11-10_tie_001_fi.html

Tomperi, S. (2018). *Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu*. 29., uudistettu painos. Sanoma Pro.

Valli, R. (2018). *Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1 – Metodien valinta ja aineistonkeruu: virkeitä aloittelevalle tutkijalle*. 5., uudistettu painos. PS-Kustannus.

Varian, H.R. (2010). *Intermediate Microeconomics: A Modern Approach*. 8., uudistettu painos. W. W. Norton & Company.

Verohallinto. (2016). *Veron kiertämissäännöksen soveltaminen*. Noudettu 2021-06-30 osoitteesta https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/49027/veron_kiertamissaannoksen_soveltamine2/

Veronmaksajat. (2021). Yhteisöverotus. Noudettu 2021-06-18 osoitteesta <https://www.veronmaksajat.fi/luvut/Tilastot/Tuloverot/Yhteisoverotus/#dbe10b32>

Viisas Raha. (2020). *Onko Suomessa ensi vuonna jo miljoona yksityistä osakesijoittajaa?* Noudettu 2021-06-08 osoitteesta <https://viisasraha.fi/Oma-talous/Onko-Suomessa-ensi-vuonna-jo-miljoona-yksityist%C3%A4-osakesijoittajaa>

Viitala, T. (2018). *Osakeyhtiön voitonjaon verotus – perusteet ja suunnittelu*. Helsingin seudun Kauppakamari.

Villa, S. (2018). *Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö*. 5., uudistettu painos. Alma Talent.

Walden, R. & Leppiniemi, J. (2020). *Tilinpäätös- ja verosuunnittelu*. 13., uudistettu painos. Alma Talent.

Yle. (2020). *Sijoitusasuntolainoja haettu yhä enemmän, vaikka halutuimpien asuntojen hinnat ovat korkealla – "En silti lähtisi veikkaamaan, mikä on ylin piste"*. Noudettu 2021-06-08 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11455411>

Liitteet

Liite 1. Kyselytutkimuksen vastauslomake

Sijoittajien tietous sijoitustoiminnan yhtiöittämisestä

Tämä kysely on sijoitustoiminnan yhtiöittämistä käsittävän pro gradun tutkimuksellinen osuus. Kyselyn tarkoituksena on selvittää sijoittajien tietämystä sijoitusyhtiötoiminnasta. Onko informaatiota sijoitusyhtiöistä riittävästi saatavilla? Millaista tietoutta ja missä muodossa sijoittajat haluaisivat tietoa saada?

Vastaajien taustatiedoista kerätään ikä, sukupuoli ja koulutustaso. Tutkimus pitää sisällään seitsemän monivalintakysymystä, joista muutaman kysymyksen perässä on vapaaehtoinen kommenttikenttä laajemmalle vastaukselle. Arvioitu vastausaika on noin 5 minuuttia. Vastaukset ovat luottamuksellisia ja käsitellään anonymisti.

Kiitos vastauksesta ja vaivannäöstä – toivotaan menestystä sijoituksiin sekä nousevia kursseja!

Ystävällisin terveisin,

Jasmina Vaakanainen

KTM-opiskelija, Vaasan Yliopisto

Yhteydenotot: c115443@student.uwasa.fi

*Pakollinen

Ikäsi? *

10-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59, 60-69, 70-79, 80-89, 90+

Sukupuolesi? *

Mies, Nainen, En halua vastata

Korkein koulutuksesi? *

Peruskoulu, Ammattikoulu, Lukio/Ylioppilastutkinto, Alempi korkeakoulututkinto, Ylempi korkeakoulututkinto, Licensiaatin tai tohtorin tutkinto, Minulla ei ole koulutusta

Tiedätkö mikä on sijoitusyhtiö? *

Kyllä, En

Sijoitusyhtiö on yhtiömuotoinen yritys, jonka avulla sijoittaja (yhtiön osakas) kanavoi arvopaperi- ja muun sijoitustoimintansa, esimerkiksi asuntosijoittamisen. Pääasiassa sijoitusyhtiöt ovat osakeyhtiömuotoisia. Sijoitusyhtiön avulla pyritään mm. minimoimaan veroja verrattuna henkilökohtaiseen omistukseen.

Oletko harkinnut sijoitusyhtiön perustamista? *

Kyllä, En, Minulla on jo sijoitusyhtiö

Mitkä syyt saisivat/saivat sinut perustamaan sijoitusyhtiön? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehtoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla. *

Sijoittaminen yhdessä perheenjäsenten tai sukulaisten kesken

Sijoittaminen yhdessä kollegoiden tai ystävien kesken

Verojen minimointi verrattuna yksityishenkilönä sijoittamiseen (yrityksien yhteisövero 20 %, yksityishenkilöiden pääomatuloverokanta 30 % tai 34 %)

Sijoitustoiminnan kulut ovat laajemmin verovähennyskelpoisia

Muun liiketoiminnan harjoittaminen sijoitustoiminnan rinnalla

Riskien minimoiminen, tappiot rajattavissa vain yhtiöön sijoitettuihin varoihin

Sijoitusvarallisuuden kokonaisuutena pitäminen ja varallisuuden helpompi hallinnointi

Sijoitusvarallisuuden siirtäminen verotehokkaasti jälkipolville

Jätä halutessasi vapaamuotoinen kommentti muista syistä, mitkä saisivat/saivat sinut perustamaan sijoitusyhtiön.

(Tyhjää kommentointitilaa)

Jos olet harkinnut sijoitusyhtiön perustamista, minkä takia et ole perustanut sitä vielä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehdoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla. *

Minulla ei ole riittävästi tietoa

Minulla ei ole riittävästi aikaa

Minulla ei ole riittävästi rahaa

Minulla on jo sijoitusyhtiö

En ole koskaan harkinnut sijoitusyhtiön perustamista

Jätä halutessasi vapaamuotoinen kommentti muista syistä, minkä takia et ole perustanut sijoitusyhtiötä.

(Tyhjää kommentointitilaa)

Koetko löytäneesi riittävästi informaatiota sijoitusyhtiöistä? *

Kyllä, En, En ole koskaan etsinyt informaatiota aiheesta

Millaista informaatiota toivoisit saavasi sijoitusyhtiöistä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehdoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla. *

Miten perustan sijoitusyhtiön?

Miten rikastun sijoitusyhtiön avulla?

Miten hallinnoin varallisuutta sijoitusyhtiössä?

Miten sijoitusyhtiön verotus hoidetaan?

Miten jaan voitot verotehokkaasti sijoitusyhtiöstä?

Miten siirrän sijoitukset verotehokkaasti jälkipolville?

Jätä halutessasi vapaamuotoinen kommentti, jossa voit kertoa millaista informaatiota toivoisit saavasi sijoitusyhtiöstä.

(Tyhjää kommentointitilaa)

Mistä kanavista haluaisit mieluiten saada informaatiota sijoitusyhtiöistä? Valitse sinulle sopivat vaihtoehdot. Jos et löydä näistä vaihtoehtoista sopivaa, voit perustella vastaustasi seuraavalla sivulla. *

Kirjat

E-kirjat

Äänikirjat

Podcastit

Videot

Televisio-ohjelmat

Sosiaalinen media

Sanomalehdet (esim. Kauppalehti, Talouselämä)

Sijoituspalveluyritykset (esim. Nordnet / oma pankki)

Yhdistykset (esim. Suomen Vuokranantajat, Suomen Osakesäästäjät, Suomen Yrittäjät)

Viranomaisilta (esim. Verohallinto)

Jätä halutessasi vapaaehtoinen kommentti, jossa voit kertoa mistä kanavista haluaisit mieluiten saada informaatiota sijoitusyhtiöistä.

(Tyhjää kommentointitilaa)

Vapaa sana. Tähän voit kirjoittaa omia ajatuksiasi koskien pro gradu -tutkielman aihepiiriä, sijoitustoiminnan yhtiöittämistä. Voit myös jättää sähköpostiosoitteesi, mikäli haluat saada gradun luettavaksi sen valmistuttua. Sähköpostiosoitteita säilytetään al-lekirjoittaneen tietokoneella sitä varten luodussa Excelissä, kunnes lista tuhotaan tutkielman valmistuttua. Tutkielman arvioitu valmistumisaika on vuoden 2021 lopussa.

Liite 2. Periaatteita sijoitusyhtiötoiminnan verotuksesta ja voitonjaosta

- Sijoitusyhtiön toimintaa verotetaan lähtökohtaisesti EVL:n mukaan.
- Osakeyhtiön tulos verotetaan 20 % yhteisöverokannan mukaan, eli yhtiötä ei veroteta pääoma- tai ansiotulona.
- Sijoitusyhtiön kokonaisverorasitus muodostuu osakeyhtiöiden maksamasta 20 % yhteisöverosta ja omistajan osinkoveron yhteismäärästä. Osingon jakaminen yhtiöstä ei ole pakollista.
- Sijoitusyhtiö ei voi hyödyntää hankintameno-olettamaa, vaan luovutushinnasta vähennetään aina omaisuuden todellinen hankintameno.
- Sijoitusyhtiön tekemät vähennyskelpoiset luovutustappiot ovat vähennettävissä yhtiön kaikista veronalaisista tuloista verovuotta seuraavana 10 verovuotena.
- Sillä ei ole merkitystä maksaako verot yritys vai omistaja, tärkeintä on verotuksen kokonaisrasituksen minimointi.

OMAISUUDEN SIIRTÄMINEN SJOITUSYHTIÖÖN:

- Olemassa oleva sijoitusomaisuus on siirrettävissä osakeyhtiöön joko omaisuutta myymällä tai apporttisiirtona. Omaisuuden siirto on verotehokkainta suorittaa sijoitusten ollessa tappiolla.
- Runsaasti voitolla olevia sijoituksia ei kannata siirtää yhtiöön, sillä realisoituvat luovutusvoittoverot tulevat todella kalliiksi.

- Omaisuutta ei saa myydä yhtiölle merkittävään yli- tai alihintaan. Esimerkiksi sijoitusasunnot on myytävä yhtiölle vähintään 75 % käyvästä hinnasta. Yhtiö maksaa siirrosta varainsiirtoveron.

Sijoitusomaisuuden siirtäminen osakeyhtiöön omaisuutta myymällä:

- Sijoitusomaisuus myydään ja voitollisista sijoituksista maksetaan luovutusvoittoverot. Myynnin jälkeen varallisuus siirretään yhtiöön käteisvaroina.

Sijoitusomaisuuden siirtäminen osakeyhtiöön apporttina:

- Apporttisiirtoon kohdistuu varainsiirtovero, joka on arvopapereilla 1,6 %, asunto-osakkeilla 2 % ja kiinteistöillä 4 %. Sijoitusrahastoista ja vakuutuksista varainsiirtoveroa ei makseta.
- Jos sijoitusten arvo on hankintahintaa korkeampi, sijoittaja joutuu maksamaan luovutusvoittoveroa pääomatulojen verokannan 30 % tai 34 % mukaisesti.
- Apporttisiirroissa joudutaan lähtökohtaisesti maksamaan sekä varainsiirto- että luovutusvoittoverot.

VEROTUKSELLISET SEIKAT OSINGONJAOSSA:

- Osinkoa verotettaessa on merkitystä osingonsaajalla ja -maksajalla. Onko osinkoa jakava yhtiö julkisesti noteerattu (eli pörssiyhtiö) vai ei, sekä onko osingon saajana yksityishenkilö vai yritys.

Pörssiyrityksen jakama osinko yksityishenkilölle:

- 15 % osingosta on verovapaata ja 85 % osingosta on osingonsaajan pääomatuloa
- Pääomatulojen verokanta on 30 000 € asti 30 % ja ylimenevältä osuudelta 34 %
- Osinko verotetaan 25,5 % tai 28,9 % mukaan
(Laskelma: $0,85 \times 0,3 = 0,255$ tai $0,85 \times 0,34 = 0,289$)

Pörssiyrityksen jakama osinko osakeyhtiölle:

- Osinko on osakeyhtiölle kokonaan veronalaista tuloa
- Osakeyhtiö maksaa osingosta yhteisöverokannan mukaisen 20 % veron

Listamattoman yrityksen jakama osinko yksityishenkilölle:**(= NÄIN JAAT VOITTOA Sijoitusyhtiöstä)**

- Osinko on jaettavissa pääoma- ja ansiotuloon, ansiotulona jaettavaa osinkoa kannattaa välttää!

Pääomatulo-osingon vastatessa 8 % vuotuista tuottoa osakkaan omistamien osakkeiden matemaattisesta arvosta:

Pääomatulo-osinko on enintään 150 000 €

- 75 % osingosta on verovapaata ja 25 % osingosta on veronalaista pääomatuloa
- Pääomatulojen verokanta on 30 000 € asti 30 % ja ylimenevältä osuudelta 34 %
- Osakkeenomistajan verorasitus 7,5 % tai 8,5 %
- Osingon kokonaisverorasitus 26,0 % tai 26,8 % (yhteisövero maksettu)
(Laskelma: $0,2 + 0,8 \times 0,075 = 0,26$ tai $0,2 + 0,8 \times 0,085 = 0,268$)

Pääomatulo-osinko ylittää 150 000 € (EI SUOSITELTAVAA)

- 15 % osingosta on verovapaata ja 85 % osingosta on veronalaista pääomatuloa

- Pääomatulojen verokanta on 30 000 € asti 30 % ja ylimenevältä osuudelta 34 %
- Osakkeenomistajan verorasitus 25,5 % tai 28,9 %
- Osingon kokonaisverorasitus 40,4 % tai 43,1 % (yhteisövero maksettu)

(Laskelma: $0,2 + 0,8 \times 0,255 = 0,404$ tai $0,2 + 0,8 \times 0,289 = 0,4312$)

Liite 3. Esimerkkilaskelmia sijoitustuottojen verotuksesta

Esimerkkilaskelmat ovat yksinkertaistettuja malleja, joiden pohjalta voidaan vertailla sijoitustuottojen verotusta ja verorasitusta. Esimerkeissä käsiteltävät tilanteet ja niiden verotuslaskelmat ovat laadittu vuoden 2021 verotuskäytänteiden mukaisesti. Laskelmissa esitettyjä sijoitusyhtiön tuloja ovat esimerkiksi sijoitusasuntojen vuokratulot sekä arvopapereiden myyntivoitot ja osingot. Yhtiön kuluja puolestaan ovat vastikkeet sekä korko- ja kaupankäyntikulut.

ESIMERKKILASKELMA A

Sijoitusyhtiötoiminnasta maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusyhtiön nettovarallisuuden laskeminen:

Sijoitusten arvo: 250 000 €

Lainojen määrä: 125 000 €

Yhtiön nettovarallisuus: 125 000 € (Laskelma: 250 000 € - 125 000 € = 125 000 €)

Sijoitusyhtiön tuloksen laskeminen:

Yhtiön tulot: 20 000 €

Yhtiön kulut: 7 500 €

Yhtiön tulos: 12 500 € (Laskelma: 20 000 € - 7 500 € = 12 500 €)

Yhteisöveron laskeminen yhtiön tuloksesta:

Yhtiön tulos x yhteisöverokanta 20 %

12 500 € x 0,20 = 2 500 €

Yhtiön nettotuloksen laskeminen:

Yhtiön tulos - yhteisövero

12 500 € - 2 500 € = 10 000 €

Yhtiön nettovarallisuudesta 8 % tuottoa vastaava määrä:

Yhtiön nettovarallisuus x 8 %

$$125\,000\text{ €} \times 0,08 = 10\,000\text{ €}$$

Osakkaan maksamat verot yhtiön nettotuloksesta:

Yhtiön nettotulos x 7,5 % verokanta

$$10\,000\text{ €} \times 0,075 = 750\text{ €}$$

Yhtiön ja osakkaan maksamat verot yhteensä:

$$2\,500\text{ € (yhtiö)} + 750\text{ € (osakas)} = 3\,250\text{ €}$$

Kokonaisverorasitus: 26 % (Laskelma: $3\,250\text{ €} : 12\,500\text{ €} = 0,26$)

Yksityishenkilönä maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusten tuotot: 12 500 €

Tuotoista menevät verot:

Sijoitusten tuotot x pääomatulojen verokanta 30 %

$$12\,500\text{ €} \times 0,3 = 3\,750\text{ €}$$

Kokonaisverorasitus 30 %

Verovertailu

Yksityishenkilön maksamat verot - yhtiön ja osakkaan maksamat verot

$$3\,750\text{ €} - 3\,250\text{ €} = 500\text{ €}$$

Verosäästö sijoitusyhtiön eduksi 500 €

Yhteenveto

Vaikka kokonaisverorasituksen suhteen sijoitusyhtiön käyttäminen on tehokkaampaa kuin yksityishenkilönä sijoittaminen (26 % vs. 30 %), tällä varallisuustasolla veroissa

saavutetaan lähes olematon säästö (500 €). Mikäli sijoitustuotot (12 500 €) halutaan nostaa sijoittajan käyttöön, on yksityishenkilönä sijoittaminen viisaampi vaihtoehto. Tällä sijoitusyhtiön nettovarallisuuden tasolla (125 000 €) sijoitusten tuotot on viisainta jättää yhtiöön uudelleen sijoitettaviksi ja jättää osinko nostamatta. Näin yhtiön nettovarallisuutta saadaan kasvatettua, jolloin korkeamman nettovarallisuuden tasolla osingon nostaminen muodostuu kannattavaksi. Sijoitustuottojen jäädessä yhtiöön, yhtiön tulosta rahoittaa vain 20 % yhteisöverokanta.

ESIMERKKILASKELMA B

Sijoitusyhtiötoiminnasta maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusyhtiön nettovarallisuuden laskeminen:

Sijoitusten arvo: 1 000 000 €

Lainojen määrä: 250 000 €

Yhtiön nettovarallisuus: 750 000 € (Laskelma: 1 000 000 € - 250 000 € = 750 000 €)

Sijoitusyhtiön tuloksen laskeminen:

Yhtiön tulot: 100 000 €

Yhtiön kulut: 25 000 €

Yhtiön tulos: 75 000 € (Laskelma: 100 000 € - 25 000 € = 75 000 €)

Yhteisöveron laskeminen yhtiön tuloksesta:

Yhtiön tulos x yhteisöverokanta 20 %

75 000 € x 0,20 = 15 000 €

Yhtiön nettotuloksen laskeminen:

Yhtiön tulos - yhteisövero

75 000 € - 15 000 € = 60 000 €

Yhtiön nettovarallisuudesta 8 % tuottoa vastaava määrä:

Yhtiön nettovarallisuus x 8 %

$$750\,000\text{ €} \times 0,08 = 60\,000\text{ €}$$

Osakkaan maksamat verot yhtiön nettotuloksesta:

Yhtiön nettotulos x 7,5 % verokanta

$$60\,000\text{ €} \times 0,075 = 4\,500\text{ €}$$

Yhtiön ja osakkaan maksamat verot yhteensä:

$$15\,000\text{ € (yhtiö)} + 4\,500\text{ € (osakas)} = 19\,500\text{ €}$$

Kokonaisverorasitus: 26 % (Laskelma: $19\,500\text{ €} : 75\,000\text{ €} = 0,26$)

Yksityishenkilönä maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusten tuotot: 75 000 €

Tuotoista menevät verot:

Sijoitustuottoja verotetaan kahdella verokannalla, verokanta 30 % on käytössä 30 000 € ja tämän yli menevältä osuudelta maksetaan 34 %.

$$\text{Yli menevä osuus: } 75\,000\text{ €} - 30\,000\text{ €} = 45\,000\text{ €}$$

Sijoitusten tuotot x pääomatulojen verokanta 30 %

$$30\,000\text{ €} \times 0,3 = 9\,000\text{ €}$$

Sijoitusten tuotot x pääomatulojen verokanta 34 %

$$45\,000\text{ €} \times 0,34 = 15\,300\text{ €}$$

Verot yhteensä:

$$9\,000\text{ €} + 15\,300\text{ €} = 24\,300\text{ €}$$

Kokonaisverorasitus 32,4 % (Laskelma: $24\,300\text{ €} : 75\,000\text{ €} = 0,324$)

Verovertailu

Yksityishenkilön maksamat verot - yhtiön ja osakkaan maksamat verot

$24\,300\text{ €} - 19\,500\text{ €} = 4\,800\text{ €}$

Verosäästö sijoitusyhtiön eduksi 4 800 €

Yhteenveto

Kokonaisverorasituksen näkökulmasta sijoitusyhtiön käyttäminen on tehokkaampaa kuin yksityishenkilönä sijoittaminen (26 % vs. 32,4 %). Tällä varallisuustasolla veroissa saavutetaan jo selkeää säästöä (4 800 €). Mikäli sijoitustuotot (75 000 €) halutaan nostaa sijoittajan käyttöön, ei verokuilu kuitenkaan vielä ole niin merkittävä, että yksityishenkilönä sijoittaminen olisi merkittävästi huonompi vaihtoehto. Tällä sijoitusyhtiön nettovarallisuuden tasolla (750 000 €) on nettovarallisuuden kasvattaminen järkevää aina 1 875 000 euroon saakka. Toisin sanoen sijoituksista saatavia tuottoja kannattaa nostaa sijoitusyhtiöstä maltillisesti ja jättää pääomaa uudelleen sijoitettavaksi, jotta yhtiön nettovarallisuus saadaan kasvamaan vauhdikkaammin.

ESIMERKKILASKELMA C

Sijoitusyhtiötoiminnasta maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusyhtiön nettovarallisuuden laskeminen:

Sijoitusten arvo: 3 000 000 €

Lainojen määrä: 500 000 €

Yhtiön nettovarallisuus: 2 500 000 € (Laskelma: $3\,000\,000 - 500\,000\text{ €} = 2\,500\,000\text{ €}$)

Sijoitusyhtiön tuloksen laskeminen:

Yhtiön tulot: 270 000 €

Yhtiön kulut: 90 000 €

Yhtiön tulos: 180 000 € (Laskelma: 270 000 € - 90 000 € = 180 000 €)

Yhteisöveron laskeminen yhtiön tuloksesta:

Yhtiön tulos x yhteisöverokanta 20 %

$$180\,000\text{ €} \times 0,20 = 36\,000\text{ €}$$

Yhtiön nettotuloksen laskeminen:

Yhtiön tulos - yhteisövero

$$180\,000\text{ €} - 36\,000\text{ €} = 144\,000\text{ €}$$

Yhtiön nettovarallisuudesta 8 % tuottoa vastaava määrä:

Yhtiön nettovarallisuus x 8 %

$$2\,500\,000\text{ €} \times 0,08 = 200\,000\text{ €}$$

Osakkaan maksamat verot yhtiön nettotuloksesta:

Yhtiön nettotulos x 8,5 % verokanta

$$144\,000\text{ €} \times 0,085 = 12\,240\text{ €}$$

Yhtiön ja osakkaan maksamat verot yhteensä:

$$36\,000\text{ € (yhtiö)} + 12\,240\text{ € (osakas)} = 48\,240\text{ €}$$

Kokonaisverorasitus: 26,8 % (Laskelma: 48 240 € : 180 000€ = 0,268)

Yksityishenkilönä maksettavat verot ja verorasitus

Sijoitusten tuotot: 180 000 €

Tuotoista menevät verot:

Sijoitustuottoja verotetaan kahdella verokannalla, verokanta 30 % on käytössä 30 000 € ja tämän yli menevältä osuudelta maksetaan 34 %.

Yli menevä osuus: $180\,000\text{ €} - 30\,000\text{ €} = 150\,000\text{ €}$

Sijoitusten tuotot x pääomatulojen verokanta 30 %

$30\,000\text{ €} \times 0,3 = 9\,000\text{ €}$

Sijoitusten tuotot x pääomatulojen verokanta 34 %

$150\,000\text{ €} \times 0,34 = 51\,000\text{ €}$

Verot yhteensä:

$9\,000\text{ €} + 51\,000\text{ €} = 60\,000\text{ €}$

Kokonaisverorasitus 33,3 % (Laskelma: $60\,000\text{ €} : 180\,000\text{ €} = 0,333$)

Verovertailu

Yksityishenkilön maksamat verot - yhtiön ja osakkaan maksamat verot

$60\,000\text{ €} - 48\,240\text{ €} = 11\,760\text{ €}$

Verosäästö sijoitusyhtiön eduksi 11 760 €

Yhteenveto

Kokonaisverorasituksen kannalta sijoitusyhtiön käyttäminen on tehokkaampaa kuin yksityishenkilönä sijoittaminen (26,8 % vs. 33,3 %). Tällä varallisuustasolla veroissa saavutetaan jo merkittävää säästöä (11 760 €). Mikäli sijoitustuotot (180 000 €) halutaan nostaa sijoittajan käyttöön, on sijoitusyhtiön käyttäminen viisaampi vaihtoehto näin suurilla tuotoilla. Tällä sijoitusyhtiön nettovarallisuuden tasolla (2 500 000 €) kannattaa vuosittain nostaa maksimimäärä eli 150 000 € asti huokeasti verotettua pääomatulo-osinkoa. Sijoitusyhtiön nettovarallisuutta ei ole enää kriittistä kasvattaa, kun varallisuus on ylittänyt 1 875 000 € rajapyykin, jonka ansiosta pääomatulo-osingon maksimimäärän nostaminen onnistuu ($1\,875\,000\text{ €} \times 0,08 = 150\,000\text{ €}$).